

Glasilo OŠ Matije Čopa Kranj

KORONA PUH

Šolsko leto 2019/2020

POUK NA DALJAVO

IZ NASLEDNJIH STRANI VEJE UTRIP POUKA NA DALJAVO, KOT SO GA LETOŠNJO POMLAD DOŽIVLJALI NAŠI UČENCI IN UČENKE. UPAJMO, DA BODO TI ZAPISI KMALU SAMO ŠE ZANIMIV DOKUMENT ČASA OZIROMA DA TE RUBRIKE V NAŠEM NASLEDNJEM ŠOLSKEM ČASOPISU NE BOMO VEČ IMELI ...

POUK DOMA

Za pouk pripravim stvari. Pri pouku mi pomaga mami. Pri učenju doma mi je všeč, ko spoznavam pisane črke. Pogrešam svoje prijatelje, ker se skupaj ne moremo igrati. Najbolj pa pogrešam svoji učiteljici Jano in Ivano.

Maša Zorman, 2. A

Zjutraj, ko vstanem, pojem. Sam pripravim računalnik, zvezke in puščico. Natančno in pozorno delam domače naloge. Najboljši mi je pouk matematike, angleščine in likovna umetnost. Kadar mi je težko, mi pomagata mamica in brat. Upam, da kmalu vidim svoje prijatelje.

Hlib Vlasov, 2. A

Po svetu se je razširil korona virus. Zaprla se je šola. Ostali smo doma. Imamo pouk od doma. Vsako jutro mi ati natisne naloge. Naloge rešujem sam. Včasih mi pri tem pomaga mami. Zraven leži naš maček. To mi je všeč. Ko naredim vse naloge, gremo ven. Igrišča so zaprta. Ne smemo v trgovino. Ljudje nosijo maske. Včasih pogrešam svoje prijatelje. Upam, da se kmalu odpre šola in trgovina z igračami.

Tom Prodan, 2. A

Zjutraj pregledam navodila, ki mi jih je poslala učiteljica Jana. Pri tem mi pomagajo mami, oči ali sestra. Pripravim vse, kar potrebujem. Potem se lotim dela. Ni mi všeč, da se učimo doma, čeprav nimam težav. Pogrešam prijatelje in učiteljico. Komaj čakam, da se vrnem v šolo. Zaradi tega, ker se družimo, hecamo in igramo.

Rok Ruparčič, 2. A

Na pouk se pripravim tako, da pripravim peresnico, računalnik in zvezke. Pri učenju mi pomaga mami. Pri učenju doma mi je všeč, da se veliko naučim. Pogrešam prijatelje, ker se ne moremo skupaj igrati in pogovarjati.

Eva Mokricki, 2. A

Vse knjige in pripomočke za učenje dam na mizo. Vedno grem po vrsti, kot je na urniku. Pri učenju mi pomaga mami, včasih pa sestra. Najbolj mi je všeč, ko pišem. Zelo pogrešam svoje prijateljice, ker jih nisem videla dolgo časa.

Hena Elkasović, 2. A

Pouk doma mi ni tako všeč, ker učiteljica bolj prav razloži. Vedno mi pri delu pomaga mami. Vsi predmeti mi gredo, le matematika ne. Učiteljico imam zelo rada. Vsak dan zelo pogrešam prijatelje.

Valentina Jerič, 2. A

Na pouk se pripravim tako, da začnem poslušati učiteljico. Nobeden mi ne pomaga. Težave imam pri angleščini. Prijatelje zelo pogrešam. Zato jih pogrešam, ker se rada igram z njimi.

Anja Škunca, 2. A

Na pouk doma se pripravim tako, da se pretegnem in se oblečem v dnevne obleke. Po prvem predmetu imam zajtrk. Umijem zobe in grem naprej delat za šolo. Doma mi je bolj všeč, ker imam več odmorov in lahko vmes pijem. Doma mi ni všeč, ker pogrešam sošolce in učiteljico. Pogrešam jih, ker si med sabo pomagamo. Upam, da se korona virus čimprej konča.

Tinkara Kunstelj, 2. A

Vstanem, si umijem zobe in pojem zajtrk. Pogledam na urnik. Pripravim si zvezke in pričnem delati. Vmes pojem malico (sadje in tudi kakšen bonbon). Ko končam z delom, si pripravim za naslednji dan.

Ema Ilievski Zadravec, 2. A

Na pouk se pripravim tako, da pripravim zvezke, knjige in peresnico. Pri učenju mi pomagata mami in sestrična. Doma mi je všeč, ker ne maram za šolo vstajati tako zgodaj. Težave mi dela pogovarjanje v slovenščini. Pogrešam igranje s svojimi prijatelji.

Đorđe Kvrzić, 2. A

Ko se jaz odločim, da imam pouk, najprej vzamem svoj urnik in pogledam, kaj imam. Pripravim delovne zvezke, ki jih potrebujem, in skupaj z mamico začnem s poukom. Všeč mi je, ker mi mamica veliko pomaga in ker pouk traja le tri ure na dan. Težave imam pri likovni umetnosti. Zelo pogrešam svoje prijatelje, zato ker se že dolgo nismo videli.

Ivana Ilievski, 2. A

POUK DOMA

Po zajtrku se začne šola. Ko naredim matematiko, slovenščino in spoznavanje, imam malo odmora. Pri šoli mi pomaga mami. Ko končam šolo, se lahko igram. Med šolo mi sestrici nagajata in potem se skregamo. Mami skoraj dobi živčni zlom. Jaz in sestrici pomagamo pri hišnih opravilih. Velikokrat pomislim na svoje prijatelje in komaj čakam, da se spet vidimo.

Sven Grujčić Lajovic, 2. B

Zjutraj se umijem in pojem zajtrk, potem pa delam za šolo. Pri tem mi pomagata starša. Všeč mi je to, da delam z računalnikom. Svoje prijatelje pogrešam zato, ker se z njimi rad igram.

Oton Rudolf, 2. B

Prvi teden mi je bilo zelo težko, potem sem se navadila. Zjutraj, ko vstanem in pojem zajtrk, začnem s šolskimi nalogami. Najprej se lotim lažjih nalog. Pri težjih nalogah mi pomagajo mami, ati in sestra Leila. Ko naredim dve nalogi, imam odmor. Učenje na daljavo mi ni preveč všeč, ker pogrešam učiteljico in sošolke.

Hana Bečirović, 2. B

Ko se zbudim, pripravim šolske stvari. Mami mi pomaga pri nalogah. Všeč mi je, ko mi starša pomagata. Težave imam pri glasbi. Pogrešam sošolke. Pogrešam jih, ker mi je dolgčas.

Tijana Maletić, 2. B

Za šolo začnem delati takoj po zajtrku. Pripravim si vse potrebščine. Pri delu za šolo mi največ pomaga mami. Všeč mi je, da si lahko vzamem odmora, kadar hočem. Zelo pogrešam svoje prijateljice in igro z njimi.

Tara Jovičić, 2. B

Učenje doma ni slabo, a je bilo v šoli bolje. Pouk doma ni navaden pouk. Moja mami mi pomaga, a je precej stroga. Pouk na daljavo je zato precej daljši. Zelo rada igram na računalniku. Mojo matematiko in tekmujem s prijatelji. Pogrešam šolsko igrišče in igre s prijatelji. Pogrešam tudi športno vzgojo in plesne nastope.

Neža Rauter, 2. B

Po zajtrku začnjam z nalogami za šolo. Pripravim si vse, kar potrebujem za naloge in začnem z delom. Vmes imam odmor. Pri nalogah mi pomaga mami. Všeč mi je to, da mi mami pomaga in da imam več odmora kot v šoli. Največ težav imam pri pisavi, ampak mi gre že veliko bolje. Zelo pogrešam svojo učiteljico in svoje prijatelje, ker se bolje igramo skupaj in učiteljica me bolje nauči. Komaj čakam, da se šola odpre.

Tianna Kulaš, 2. B

Pomaga mi mami, razloži mi, kateri zvezek pripravim ter pove mi stran. Všeč so mi uganke. Matematične uganke so mi všeč zato, ker rad računam. Težave imam pri slovenščini in opismenjevanju. Težave imam s pisanimi črkami. Zelo pogrešam sošolce, najbolj pogrešam Kristiana, ker sva tudi dobra prijatelja.

Aleksa Radonić, 2. B

POUK NA DALJAVO

Koronavirus izhaja iz Kitajske. Če ne bi jedli čudnih živali, verjetno ne bi prišlo do izbruha virusa. Jaz in moji sošolci se šolamo od doma. Pomagajo mi tudi starši. Težko delam za šolo, ker zraven mene v kuhinji oči dela za službo in se tudi pogovarja po telefonu. Evelin in mami pa se šolata ter delata za službo v najini sobi. S prijatelji se pogovarjamo preko telefona.

Moja sosedka je imela koronavirus. Odpeljali so jo v bolnišnico, ni se vrnila, bilo je prehudu, zato je umrla v bolnišnici. Bila sem zelo žalostna.

Ko sem to pisala, sem se spomnila, da zelo pogrešam šolo, učitelje in učiteljice.

Tanaja Gogala, 3. A

Bil je četrtek, ko sem prišla iz šole. Pred vrati me je čakala mami. Mamico sem objela in bila sem vesela, da je doma.

Mamica mi je rekla, da v petek ne bom šla v šolo zaradi koronavirusa. Najprej sem bila vesela, ker bom zdaj več časa z mamico in atijem. Mislila, sem, da se bomo imeli tako kot med počitnicami. Ampak ni tako. Zdaj ko je koronaviro, se moramo držati doma. Ne smemo na obisk k babici in dediju. Zelo težko se mi je učiti od doma. Smešno mi je, ker je zdaj moja mamica učiteljica. Vsak dan se kaj novega naučim. Moji učiteljici Ireni pošljeva z mamico vsak teden kakšno slikico in dokazila o opravljenih nalogah. Popoldne grem z družino v naravo, ko pridemo domov, si razkužimo roke in si jih umijemo s toplo vodo. Ko grem spat, sanjam o koronavirusu. Zelo se ga že bojim.

Želim si, da ne bi bilo več koronavirusa in da bi kmalu lahko videla vse svoje prijatelje.

Lina Kukolaj, 3. A

KORONAVIRUS

Koronavirus,
zakaj si prišel na naš planet?
Moral bi ostati
na svojem planetu.

Sedaj moram ostati doma
in se šolati doma.

S sošolci se ne smem igrati,
ne smem hoditi na igrišče.
DOVOLJ JE!

Koronavirus,
sedaj pa le pojdi
in ne vrni se,
nikoli več!

Matija Božilovič, 3. A

Lorena, 6. B

MOJA DOGODIVŠČINA – POUK NA DALJAVO

*Nekje se je začela bolezen,
za katero lahko vsak zboli,
lahko je suh, debel, velik ali majhen,
lahko je oči, mami, bratec, sestrica
ali celo jaz in ti.*

*Ta bolezen ni velika,
a je hujša od komarjevega pika,
največ pa jo mika,
da se dotakne vsakega človeka.
Ker te boleznici poznal še nihče ni,
so ime "koronavirus" dali ji.
Zato smo v petek zadnjič sedli v šolske klopi,
v ponedeljek pa bili doma smo vsi.
Prve dni smo se dolgočasili,
saj v šolo nismo šli.
A zabavo smo si kar sami poiskali:
računalniki, telefoni in igranje v naravi so nas
zabavali.*

*A zabave je bilo hitro konec,
saj so nam "hudobni" starši rekli,
da s šolo še ni konec.
Očetje in mame so nam preko spleta
pokazali, da v zvezi s šolo
srečna rešitev za nas se ne obeta.*

*Šolsko delo se je nadaljevalo,
samo da ime novo si je dalo.
Imenujejo ga šola na daljavo,
sedaj imamo vsega polno glavo.*

*Edino še huje je od tega,
če bolezen te oblega,
nihče še blizu ti ne sme,
le kdo si je izmislil,
da je mali šolar v "samoizolaciji."*

*Zato ostanimo doma pridno,
umivajmo in razkužujmo si roke,
da ta bolezen hitro stran gre.
Saj drugače bomo še doma,
a šola, kot vidiš, nikamor ne bo šla.*

*Toliko smo že doma dolgo,
da pogrešam šolo - nadlogo,
saj takrat smo bili v šoli le dopoldne,
potem pa smo lahko se igrali
na igriščih popoldne.*

*No, naj samo še to povem,
da ena stvar v tej "šoli" mi res dobro gre:
spim lahko pozno v dopoldne
in šolske ure imam lahko tudi popoldne,
saj nihče več zvonca nima,
zato nas šolska ura prav nič več ne briga.*

*No, mogoče pa taka šola le ni slaba.
Samo kaj, ko pogrešam učitelje in sošolce
ter igranje, ko je zunaj sonce.
Zato naj vsak od nas doma ostane,
da ta korona čim prej pot pod noge vzame!*

Gloria Barić, 3. A

MOJE POPOLDNE V ČASU VIRUSA

Že pred nekaj časi so nam zaprli šolo, ker se je med nami pojavil koronavirus. Dopoldne zato dalj časa spim.

Popoldne se začne s kosilom. Ko ga pojem, grem delat za šolo. Najprej mi mami natisne učno snov, ki jo pregledam od prve do zadnje strani. Kar je potrebno, preberem, prepisem v zvezek ali rešim naloge v delovnem zvezku. Vmes imam tudi odmor. Ko končam za šolo, grem na sprehod.

Tako je skoraj vsako popoldne. Malo je že dolgčas. Komaj čakam, da bo tega virusa konec, da se bom spet lahko igrala s prijateljicami.

Karolina Jenko, 3. A

KORONAVIRUS

Živijo, jaz sem Natalija. Zaradi virusa, ki je v Sloveniji, so zaprli šole.

Zdaj se šolamo doma. Šolanje doma mi je zelo všeč, ker jaz določam vrstni red, kako bo potekal moj dan. Zdaj tudi veliko hodim v naravo. Ko naredim vse za šolo, berem knjige, rišem, se igram z bratom, seveda tudi pogledam kakšen film in risanko. Ker se s prijatelji ne smemo družiti, se pogovarjamo po telefonu.

Meni je zelo všeč, da doma delam za šolo, ker drugače bi mi bilo preveč dolgčas. Komaj čakam, da se spet vidimo v šoli.

Natalija Grujić, 3. A

ŽIVLJENJE S KORONAVIRUSOM

Nekoč je živela punčka, ki ji je bilo ime Tara. Zelo rada se je igrala zunaj. Imela je veliko prijateljev, s katerimi se je rada družila.

Nekega dne se je zunaj zopet igrala s prijatelji. Nenadoma je kihnila in iz nje je skočila mala pošast ter rekla, da ji je ime koronavirus. Otroci so se prestrašili in zbežali z igrišča. Le še Tara in majhni koronavirus sta ostala na igrišču. Tara se je počutila slabo, ker je prva pripeljala koronavirus na svet. Tudi ona je odšla z igrišča, korona virus pa ji je sledil.

Ko je prišla domov, je njena družina takoj vedela, da je bolna. Tudi koronavirus je to slišal in videl, kako je Tarina družina njej dala zdravila in jo odpeljala k zdravniku. Ta ji je povedal, da je bolezen resna in da se bodo začeli z njo resno ukvarjati. Dal ji je še močnejša zdravila. Odšli so domov. Ta koronavirus pa je iz maščevanja okužil celo mesto. Tako so se meščani odločili zapreti šole, vrtce, trgovine in vsa podjetja. Zato so se otroci morali šolati doma. Tara je bila zelo pridna učenka in ji tako imenovana »šola na daljavo« ni delala težav. Kmalu so se ljudje lahko gibali le še v svoji občini. Tara se je z družino vsak dan odpravila v gozd na sprehod oziroma tek. Vedela je, da se učitelji res zelo trudijo po svojih najboljših močeh.

Vsak dan je pridno delala za šolo, če pa je potrebovala pomoč oziroma ji kaj ni bilo jasno, je pisala učiteljici po elektronski pošti. Dnevi so precej hitro minevali. Z družino se je zabavala, kljub temu da se ni smela igrati s prijatelji.

Koronavirus nam je vsem v hipu spremenil življenje. Kljub vsemu se je Tara imela fino, kaj pa vi?

Brina Lampe, 3. A

ŠOLANJE DOMA IN KARANTENA

Šolanje doma mi niti malo ni všeč.

Šolsko delo mi vzame preveč časa. Občutek imam, da je več snovi in domačega učenja. Zdi se mi, da imamo tega v šoli manj. Zaradi šolskega dela sedaj manj igram igrice na tablici. Rad bi igral več. Žalosten sem, ker se s prijatelji ne morem dobiti zunaj in jih pogrešam. Zaradi karantene ne morem iti k dedku in babici.

Upam, da bo čim prej konec karantene in bom spet svoboden :-)

Začela se je karantena,
bolijo me kolena.
Na stolu noč in dan sedim
in v zvezek strmim.
Igrice me čakajo,
šolska dela zaustavljajo.

Zaradi Kitajcev smo doma
in trpi vsa Slovenija.
S prijatelji se ne dobimo,
ampak doma tičimo.
Iz občine ne smemo,
samo še v gozd lahko gremo.

Maj Rakar, 3. A

ZGODBA O KORONARJU

Nekoč je bil planet Zemlja brez težav, dokler se ni pojavil nek zelen virus po imenu Koronar. Koronar je bil le navaden virus, ki se je bal čistoče. Nihče ni vedel, od kod se je vzela, ampak svoj pohod je začel na Kitajskem.

Prepotoval je ves svet samo zato, da bi okužil najmanj problematične ljudi na svetu, Slovence. Okužil je otroke, mame, očete, vse družine, potem pa še vse v bloku. Okužil je še nekaj živali in potem ga je lovil opremljeni človek, dokler ga ni ujel v vrečko. Prinesel ga je k zdravniku v bolnišnico. Zdravnik mu je povedal, da je to virus Koronar. Ampak vrečka je bila premalo zavezana. Koronar je skočil iz vrečke, ugriznil opremljenega človeka, nato pa še zdravnika in oba sta postala zelenkasta. Ko je prišel iz bolnišnice, je tekkel po mestu in kdor koli mu je rekel, da je prikupen, ga je Koronar ugriznil, se pravi, ga je okužil, da je postal zelen. V poročilih je pisalo, da je prišel virus Koronar. Vsi ljudje so se mu začeli umikati, pa tudi drugim ljudem so se umikali. Bilo jih je strah, da bo še njih Koronar ugriznil v nos. Po televiziji so govorili, naj grejo v trgovine po posebne maske in rokavice. To so upoštevali in tudi naredili.

Ker so vsi nosili posebne maske, jih Koronar ni mogel več ugrizniti v nos in okužiti, zato mu je zmanjkovalo strupa in šel je v tujino. Ljudje so ozdraveli in se niso več bali. No, tako so Slovenci premagali Koronarja in tako se konča naša zgodba.

Luka Toporiš, 3. A

ŠOLA NA DALJAVO

Moje popoldne se je zelo spremenilo. Pred virusom smo se s prijatelji družili in se igrali na igrišču. Zdaj se še videti ne smemo, razen po telefonu se slišimo. Delati naloge prek računalnika ni isto. Upam, da virus kmalu premagamo. **POMAGAJTE IN SKRBITI ZA ČISTOČO!**

Gabrijel Donoša, 3. A

MOJE DOŽIVLJANJE POUKA NA DALJAVO

Cel svet je zajel koronavirus. To je smrtonosen virus, ki se širi zelo hitro. Nekateri ga lahko prebolijo. Zaradi tega virusa smo vsi doma. Doma delamo vsak dan naloge, samo v soboto in nedeljo ne. Vsako jutro pogledam, kaj bomo delali. Popoldne z družino telovadimo. Ko potelovadim, se spočijem in pokličem prijatelje. Komaj čakam, da zopet vidim sošolce in učiteljice.

Aleks Prača, 3. A

MOJE POPOLDNE V ČASU VIRUSA

V svetu se je pojavil en poreden virus. Zaradi njega smo vsi ostali doma in šole so zaprte, saj se bojimo, da bi ta virus okužil še več ljudi. Doma pišem domačo nalogo in berem knjige. Popoldne, ko starši pridejo iz službe, mi pomagajo, če česa nisem znal. Potem gremo v naravo na čist zrak. Borimo se, da se čim prej znebimo virusa, ker si želim, da bi se spet igral s prijatelji.

Aleksandar Jovanov, 3. A

MOJE DOŽIVLJANJE POUKA NA DALJAVO

Pri pouku na daljavo je zelo dobro to, da ne vstajam ob sedmih, ker si lahko sam določim svoj delovni čas. Vesel sem, ker sem lahko doma in se igram z bratcem. Žalosten pa sem, ker ne vidim svojih prijateljev. Ne morem iti na maketarski krožek in igrati košarke. Želim si, da bo vsega hitro konec in da zopet vidim svoje prijatelje.

Lan Tunukovič, 3. A

MOJE POPOLDNE V ČASU VIRUSA

Popoldne gremo v gozd in med tem vadim poštevanke. Ko pridem nazaj, se z bratom igram ali pa se gugam. Nato sem malo na telefonu ali pa gledam televizijo. Delam na računalniku. Nato se pripravim za spanje. Pogrešam prijateljice.

Klara Despotović, 3. A

KORONAVIRUS

Moje ime je Lana in hodim v 3. a razred. Napisala bom članek o tem, kako se nam je življenje čez noč obrnilo na glavo.

Prišel je mesec marec. Marca se je vse skupaj začelo. Prišla je bolezen z imenom koronavirus, ki je zelo nevarna za starejše ljudi. Ustavil se je promet in zaprle so se javne ustanove. Nekateri ljudje so ostali doma na čakanju, drugi pa morajo delati od doma. Ne smemo se družiti s prijatelji in sorodniki. Za nas, ki smo hodili v šolo, se je tudi vse ustavilo. Šole so se zaprle in začelo se je učenje na daljavo. Na začetku je bilo težko, kasneje pa smo se navadili na to obliko učenja.

Jaz upam, da bo kmalu tega konec in da se čim prej vrnemo v šolo med prijatelje. Do takrat pa vsem priporočam: »Ostanite doma!«

Lana Djokić, 3. A

MOJE POPOLDNE V ČASU VIRUSA

O, ta virus, cel svet je obrnjen na glavo! Svet trpi in šole so zaprte. Sprva sem mislila, da so počitnice. Potem sem ugotovila, da pogrešam prijatelje in prijateljice ter učiteljico.

Sedaj ko so šole zaprte, vse delamo preko spleta in moram vam priznati, da nekako pogrešam učiteljičino razlago, saj je lažje, ko nam ona govori in nam razlaga, kot pa da se učimo na daljavo. Poleg tega, da delam za šolo, se še igram z bratom. Na začetku zaprtja šol smo vsak dan hodili na sprehode, zdaj ko se virus še hitreje širi, se temu izogibamo za zdravje nas in ostalih.

Komaj čakam, da se ta norišnica konča in da spet živimo normalno življenje.

Iva Varagić, 3. A

MOJE DOŽIVLJANJE POUKA NA DALJAVO

Ko delam nalogo, sem vedno jezen, ker se mi ne da. Ko pa končam naloge, sem vesel, ker potem lahko igram igrice. Sem pa tudi vesel, da ni podaljšanega bivanja.

Včasih gremo ven na sprehod ali pa smo doma. Pred virusom se zaščitim z razkužilom, rokavicami ter z masko. Poleg tega se moramo držati navodil države. Ne smemo se ljubčkati, rokovati, od blizu pogovarjati in hoditi na obiske. Tako se bomo zaščitili in koronavirus odgnali stran.

Nejc Robnik, 3. A

Inti, 5.A

VELIKA NADLOGA

Velik lump prišel je v našo vas,
ime mu je koronavirus,
on misli, da je pravi as!

Joj, ta virus res nadloga je velika,
tudi po vseh mestih se zdaj potika
in čisto v vsak nos se on vtika!

Zdravniki polno dela sedaj imajo,
saj korončki veselo naokrog skakljajo.

Zaradi njega vse šole zdaj zaprte so
in mi nikamor več ne moremo.

Tudi prijateljev ne vidimo,
babico in dedka pa samo po telefonu slišimo.

Joj, ta virus res nadloga je velika,
zdaj vsi komaj čakamo, da njega več ne bo,
da spet v šole mi se vrnemo!

Ana Rop, 3. B

MOJ DAN V KARANTENI

Zaradi koronavirusa, ki se širi po celem svetu, smo že veliko dni v karanteni. Danes vam bom predstavila svoj dan v karanteni.

Zjutraj, ko vstanem, pojem zajtrk, si umijem zobe, se oblečem in grem delat naloge za šolo. Nato se malo spočijem, kasneje pa znova odidem v sobo in preverim, če sem naredila vse za šolo. Potem se z bratom igram različne igre. Po igri malo berem in se učim. Po učenju pojem kosilo, se za kratek čas uležem in pogledam film, risanko ali kakšno oddajo. Po ogledu televizije gremo jaz in moja družina samostojno na kratek sprehod. Ko pridemo s sprehoda, se malo družimo, pojedemo večerjo in tako se nam dan kar na lepem konča.

Eva Božič, 3. B

O KORONAVIRUSU

Nekega dne je v Slovenijo prišel majhen virus, ki se je imenoval koronavirus. Bil je zelo nevaren. Nekega dne je prišel v Kranj. Zaradi tega virusa je umrlo veliko ljudi, približno 35.000, in to je zelo slabo. Da bi pa ta virus USTAVILI, si moramo redno umivati roke, ko pridemo s stranišča, ko gremo jest, če kihujemo in ko pridemo z igrišča.

Zaradi virusa ne moremo v šolo in vse domače naloge delamo od doma, ker je šola na daljavo. Če gremo v trgovino, POTREBUJEMO ROKAVICE IN MASKO. Če tega nimaš, prosi koga, ki to ima, in naj ti on kupi, kar potrebuješ.

Če želiš iti v naravo, pa nimaš maske, si daj okoli vratu ruto ali šal, če pa nimaš nič od tega, pa si daj čez bundo, če ti je prevelika. NO, TO SO BILI MOJI NASVETI. UPAM, DA BO TA VIRUS KMALU ODŠEL. TI NESRAMNI VIRUS, TI!

Lara Bukovec, 3. B

NAŠ SOVRAŽNIK KORONAVIRUS

Naše mesto je okuženo s koronavirusom, zato so zaprte vse šole, vrtci in službe. Šolarji smo zato ostali doma in imamo pouk kar na domu. Najprej sem se tega zelo razveselil, saj mi ni bilo treba v šolo, potem pa sem ugotovil, da moram doma vseeno veliko delati za šolo.

Zjutraj, ko se zbudim, preživim nekaj časa na tablici, potem grem delat za šolo. Najrajši imam športno zaradi zabavnih iger. Najbolj naporen predmet se mi zdi slovenščina, ker moram veliko pisati in brati. To delo od doma mi je zelo všeč zato, ker mi ni treba hoditi v šolo. Tudi tipkanje na računalnik mi je všeč, čeprav težko najdem kakšno tipko. Danes to delam prvič. Popoldneve imam proste za igranje z mami in s samim sabo. Velikokrat se z mami igram pingpong in nogomet. Včasih mi je dolgčas, ker se ne morem igrati z otroki na ulici. Skrbi me, da zaradi koronavirusa ne bomo šli na morje.

Kljub temu da je vsak dan vedno več okuženih in jih vsak dan nekaj umre, si želim, da bi se čim prej spet lahko družil s prijatelji in da bi bilo spet tako, kot je bilo prej.

Nik Križaj Kosec, 3. B

ŽIVLJENJE V ČASU KORONAVIRUSA

Zaradi nadležnega in zoprnega KORONAVIRUSA so morali zapreti šole in vrtce. Tudi nekatere ustanove so zaprli in se odločili, da bomo imeli šolo na daljavo.

Naloge, ki smo jih morali narediti, smo imeli na eAsistentu. KORONAVIRUS se širi in prenaša, zaradi njega lahko zbolijo, celo umrejo. Zaradi tega ne smemo biti v stiku z drugimi ljudmi, tudi sprehodi so omejeni. Še posebej pa ne smemo hoditi na obiske in se družiti z nikomer. V trgovine, na pošte in banke moramo hoditi posamezno, samo zaradi najnujnejših potreb, imeti moramo masko in rokavice ter držati razdaljo z drugimi ljudmi. V času virusa rada telovadim, vadim pesmice, plešem, izdelujem zaščitne maske in igram družabne igre.

Komaj čakam, da se vrnemo v šolo, ker pogrešamo svoje učitelje in sošolce. OSTANITE DOMA IN OSTANITE ZDRAVI. Držimo pesti, da se bomo čim prej rešili tega nadležnega in zoprnega virusa.

Ana Stamenova, 3. B

Zaradi koronavirusa ne moremo iti v šolo, zato se učimo doma, ker tudi če smo doma, se moramo vseeno učiti. Jaz preživljam dneve tako, da se zjutraj učim, ko pa vse opravim, se igram in imam kratek odmor. Popoldne se učim poštevanke in berem. Nato imamo kosilo. Ko pojedemo, se odpravimo na sprehod. Kmalu se zvečeri in vrnemo se domov. In tako se konča moj dan.

Lina Grbić, 3. B

Andreja, 5. B

MOJ DAN V IZOLACIJI

Ko se zbudim, si umijem zobe. S starši malo telovadimo. Ko končamo, gremo zajtrkovat. Potem začnem delati domačo nalogo in ko jo naredim, še malo vadim poštevanke. Potem berem knjigo, rišem in barvam. Kasneje se s starši igramo družabne igre, človek ne jezi se, štiri v vrsto in črni Peter. Po kosilu gremo za kratek čas na sprehod. Zatem pogledam še televizijo in rešujem kako nalogo v delovnem zvezku. Pred večerjo preberem kakšno knjigo, se stuširam in z bratom malo igram igrice, nato pa odidem spat. Tako se konča moj običajen dan v izolaciji.

Anja Štrbac, 3. B

V svetu se je pojavil popolnoma nov virus po imenu koronavirus. Najprej je napadel Azijo, nato pa se je razširil po vsem svetu. Naši starši so prejeli obvestilo, da se bodo šole zaprle. Nato smo dobili navodila in učenje na daljavo se je začelo. Popoldne se igram, šivam, gledam televizijo, igram igrice in še veliko drugega. Eno popoldne sem šivala lutke, obleke za barbice in plišaste igrače. Včasih se igramo za hišo ali pa gremo na sprehod. To je čas, ko moramo biti pridni in upoštevati pravila, hkrati pa izkoristiti čas za družino, igro ter ustvarjanje.

Ana Radinović, 3. B

MOJE DOŽIVLJANJE POUKA NA DALJAVO

Ko sem prvič doživela pouk na daljavo, je bilo enostavno, zdaj, ko sem ga že navajena, pa je težko. Težko je, ker so bili na začetku enaki računi, kot smo jih delali v šoli, sedaj pa moram računati težje in daljše račune in to brez razlage učiteljice, saj starši doma samo povejo, kaj moram delati, ne pa tudi, kako. Všeč mi pa je, ker je doma pouka hitreje konec. V šoli se več naučim kot doma. Doma nam »kuharica« pripravi boljše kosilo. V šoli je boljša telovadba. Doma moram hoditi na dolge sprehode in narediti 50 počepov. Pogrešam šolo. Komaj čakam, da ne bo več KORONAVIRUSA in da gremo spet v šolo.

Tara Hanna Močnik, 3. B

KAKO PREŽIVLJAM DNEVE V ČASU VIRUSA

Doma smo že tretji teden in zelo pogrešam šolo. Ob dopoldnevih delam za šolo. Ponavljam poštevanke in deljenje, da ju ne pozabim. V prostem času grem na dvorišče in se gugam na gugalnici. Igram se tudi s sestrico Evo. Če je slabo vreme, se igrava v najini sobi. Sestavljava sestavljanke in se igrava s plišastimi igračkami. Igrava se tudi namizne igre – šah, človek ne jezi se ..., riševa in barvava pobarvanke. Rada berem tudi stripe in zanimive knjige, ki mi jih je podaril dedi. Vsak dan preberem nekaj strani. Po televiziji rada gledam risanko Gospod Fižolček. Redno si umivam roke, da ne zbolim. Mami pomagam kuhati kosilo, včasih pa tudi kaj spečeva, npr. marmorni kolač ali orehovo pecivo. Čeprav je tudi doma kar zabavno in zanimivo, komaj čakam, da se bo spet začela šola.

Ana Pihlar Dežman, 3. B

JAZ V KARANTENI

Zjutraj se zbudim, v kopalnico hitim,
v kuhinjo zbežim, da zajtrk si naredim.

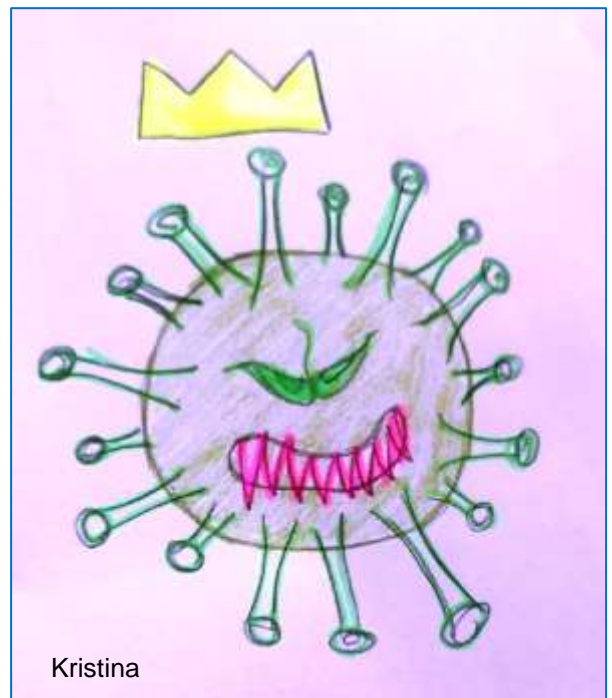
Za mizo spravim se, delam za šolo vse,
mamico jezim, ker derem zraven se.

Pojem pesmice, da vse zatrese se,
malo za klavir, da delam nemir.

Ko vse se naučim in pesmi odigram,
si takoj zaželim, da s kužkom se igram.

Prijatelje pogrešam in rada jih imam,
samo počakat' moram,
da nagajivi virus od nas zbeži drugam.

Tamara Gnjatović, 3. B

Kristina

MOJE PREŽIVLJANJE ČASA V OBDOBJU KORONAVIRUSA

V svetu se je pojavil virus. Imenujemo ga KORONAVIRUS. Zaradi njega so zaprli šole, vrtce, trgovine in različne ustanove. Nenadoma so nam sporočili, da morajo starši in otroci delati od doma in takrat se je začel pouk na daljavo.

Sedaj v hiši delamo malo drugače. Mama dela od doma, očka nam kuha kosilo, jaz in moj starejši brat pa delava za šolo. Učiteljica nam vsak dan pošilja, kaj moramo narediti za šolo. Z družino si redno umivamo roke in jih razkužujemo, saj tako preprečimo koronavirus. Vsak dan se začne tako, da vstanemo, pojedemo zajtrk in si umijemo zobe. Potem gre mama delat v pisarno za službo, medtem očka dela kosilo, jaz in brat pa greva vsak v svojo sobo in delava za šolo. Ko z bratom narediva vse za šolo, vsi skupaj pojedemo kosilo. Po kosilu počakamo, da mama

naredi vse za službo in potem gremo na kakšen sprehod brez prijateljev. Po vrnitvi domov si zopet razkužimo roke. Včasih z mamo in bratom telovadimo, se igramo družabne igre, jaz tudi kaj ustvarjam. Z bratom bereva domače branje. Starši nama dovolijo tudi igrati kakšno igrico in pogledati v telefon. Tako se pogovarjam z drugimi sošolkami. Po večerji vsi skupaj malo gledamo televizijo in gremo spat. Enkrat na teden gresta mami in očka v trgovino. Sproti kupita tudi kaj za babice in dedke, saj so oni vedno doma.

No, tako jaz in moja družina preživljamo ta čas. Upam, da si tudi vi razkužujete roke in jih redno umivate, saj bomo le tako odgnali ta virus proč. Ostanite zdravi!

Tamara Stojković, 3. C

ŽIVLJENJE S KORONAVIRUSOM

V letu 2020 se je pojavil koronavirus. Zaradi koronavirusa je veliko ljudi zbolelo in umrlo, zato moramo biti doma. To je vsem spremenilo življenje.

Zjutraj se zbudim pozneje kot ponavadi. Potem si umijem zobe, se oblečem, zajtrkujem in se lotim šolskih obveznosti. Ati mi je dal tablico in naložil gmail, tako da lahko delam naloge. Nalogo delam sam. Ko končam, se lahko igram igrice s sestro Saro. Potem imam učno uro klarineta. Dan hitro mine. Zvečer z družino pogledamo kakšen film. Po filmu grem spat.

Upam, da bomo kmalu šli v šolo. Pogrešam svoje prijatelje.

Jan Zlatanov, 3. C

MOJE DOŽIVLJANJE KORONAVIRUSA

Danes je bil zelo lep dan, zato sem šla ven.

Šla sem v kurnik, ker sem morala pobrati jajčka. V kurniku imam kokoš, ki jo lahko dvigujem in božam. Ime ji je Rjavica. V kurniku je tudi bel petelinček, ki mu je ime Snežko, in bela kokoška, ki ji je ime Snežkica. Imata svoj prostor, da ju ne bi rjave kokoške napadle. Ko rjave kokoške spustimo ven, Snežko in Snežkica ne gresta ven, ker sta zelo plašna. Snežkica ima tudi svojo košaro, kjer vali jajca. Ko rjave kokoši zapremo, imam Rjavico na samem in ji dajem hrano in vodo, ker je bolj počasna in ji ostale kokoši vse pojejo.

To delamo pri dedku in babici, kjer sem zaradi koronavirusa vsak dan.

Naja Lužar, 3. C

KORONAVIRUS

Prišel je dan,
ko koronavirus prišel je v Kranj.
Zdaj samo doma sedim
in lahko se samo učim.
Ko grem na sprehod,
pohitim, da virusa ne dobim.
Ker ne morem na igrišče,
me prijatelj po telefonu poišče.
Včasih res je dolgočasen dan,
koronavirus, pojdi stran,
da spet nogomet lahko igram.

Din Muminović, 3. C

MOJ POUK NA DALJAVO

V času koronavirusa sem veliko doma. Zjutraj, ko vstanem, pogledam na računalnik, kaj moram narediti za šolo. Vedno najprej naredim matematiko in šport, ker ju imam najraje, potem pa še ostale predmete. Ko vse naredim, si vzamem čas za igro. Komaj čakam, da ne bo več korona virusa, da bom lahko šel v šolo in na igrišče, kjer bom spet videl svoje sošolce in prijatelje.

Anes Fatkić, 3. C

KAJ SEM DELALA V ČASU VIRUSA

16. marca smo začeli pouk na daljavo. Vsak dan, od ponedeljka do petka, imamo pouk doma. Včasih gremo v gozd na sprehod. Najbolj sem vesela, ko se igramo družabne igre. Žal se ne morem igrati s prijateljji, ne morem iti na igrišče. Kdaj se bo že končal ta koronavirus?

Viktoriiia Sachenko, 3. C

OSTANI DOMA

Zdaj je že tretji teden izolacije. Nekateri starši delajo, moji pa so doma. Nekaj hudega se dogaja v Kranju, v naši državi in v drugih državah. Ne vem, kdo je ta virus, vem samo, da je zelo nevaren. Prinesel nam je veliko žalosti. Zaradi njega ne vidim babice in dedka. Pogrešam svoje prijatelje in učiteljico. Proti večeru grem s starši ven.

Edim Kovačević, 3. C

MOJ DAN V ČASU KORONAVIRUSA

Nekega dne je prišel virus po imenu koronavirus. Bil je zloben in nekaj smo morali narediti. Zaprli so vse vrtce in šole in začel se je pouk na daljavo.

Zjutraj, ko se zbudim, se umijem in oblečem, nato pa pripravim in pojem zajtrk. Po zajtrku mi mamica pove, kaj moram narediti za šolo. Ko naredim vse za šolo, se pogovarjam s prijateljicami po telefonu. Nato se z bratcem igrava ali pa ustvarjava. Gremo tudi na sprehod v gozd, kjer opazujem cvetice in živali. Ko se vrnemo, pride oči iz službe in pojedemo kosilo. Po kosilu se igramo družabne igre ali pa z bratcem pogledava risanko. Zvečer se umijem in grem spat.

Mislím, da se moramo držati pravil in ostati doma.

Leonora Podraščanin, 3. C

MOJ DAN V ČASU VIRUSA

Zjutraj, ko vstanem, ni običajen dan. Ko pogledam skozi okno, ni nikogar. Vse šole in vrtci so zaprti, tudi igrišča. Lahko gremo samo v gozd.

Mami mi je povedala, da je vse to zaradi koronavirusa in da je zelo nevaren. Izogibati se moramo drugim ljudem, umivati roke, kadar gremo v trgovino, moramo imeti masko in rokavice. Zelo sem žalostna, ker pogrešam prijatelje in sošolce. Doma se pridno učim in komaj čakam, da se šola spet odpre.

Želim si, da premagamo ta zlobni virus in da smo spet veseli in srečni kot nekoč.

Ana Marenović, 3. C

LUKA IN TRAPASTI KORONAVIRUS

Bil je lep sončen dan. Mama in Luka sta gledala televizijo. V poročilih sta slišala, da ne smemo ven. Luka je rekel, da to ni pošteno.

Mama mu je povedala, da ne bo smel v šolo. Luka je bil jezen, ker je rad hodil v šolo. Zvečer se je, namesto da bi šel spat, s prijatelji zmenil, da bodo raziskovali koronavirus. Ko so se lotili dela, jih je zalotil policist. Rekel je, naj gredo domov, toda oni niso šli. Šli so do trgovskega centra in poklicali čistilko ter jo vprašali, če se da virus odpraviti s kakim čistilom. Čistilka jim je povedala, da ne, in jih poslala domov, češ naj si temeljito umivajo roke.

Otroci so se odpravili domov žalostni, ker jim ni uspelo raziskati do konca in opraviti pomembne naloge, ki bi lahko pomagala vsem nam pri tem virusu. Bili so pa tudi veseli, ker so skupaj preživeli lep večer.

Ines Frlic, 3. C

KORONAVIRUS

Nekoč je na svet prišel koronavirus. Veliko ljudi je zbolelo in umrlo zaradi njega.

Koronavirus se je sprehajal po celem svetu, od dežele do dežele. Ko je prišel v Slovenijo, je iskal, katerega človeka bo okužil. Prvi znaki so, da začne ta oseba kašljati in ima vročino. Ko bolna oseba ni v izolaciji, prenaša virus na drugo osebo in tako se širi koronavirus. Zaradi tega smo mi otroci doma in tudi delamo za šolo doma. Ko končam s šolo, se grem malo igrat z barvikami in grem ustvarjat različne stvari.

Ko končam z igranjem, grem umiti roke, ker grem jest kosilo. Ko pojem kosilo, se malo spočijem in grem dokončat izdelek, ki ga delam za mamico. Ko naredim izdelek, se grem še malo igrat.

Padla je noč in grem gledat svojo najljubšo serijo. Potem poslušam glasbo in zraven še pojem. Ko pojem večerjo, grem v kopalnico, kjer si umijem roke in zobe, nato se oblečem v pižamo in grem spat ob 21.00.

Ko se bo končal koronavirus, bomo vsi veseli. Znova bomo šli lahko v šolo in se družili s prijatelji.

Monika Travar, 3. C

KAJ LAHKO NAREDIM, DA PREMAGAMO KORONAVIRUS

Sem majhna deklica. Rada skrbim za svojo higieno in čisto okolje. Kaj smo naredili narobe, da je zemlja tako umazana?

Rada pomagam okolju, da premagamo koronavirus. Trudim se, da bi koronavirus čim prej minil. Takrat se bom lahko spet družila s sošolkami, babicami in dedki, ki jih tako zelo pogrešam. Svet, kaj lahko naredim, da koronavirus mine? Saj sem čisto majhna deklica. Koronavirus škodi zdravju in nekateri lahko umrejo, zato me je zelo strah. Svet, zelo žalostna sem, ker pogrešam vse okrog sebe. K sreči imam družino, ki je doma z mano, zato mi je lažje. Starši so doma, moj očka ima svojo trgovino zaprto, mamica pa ne ve, kako bo s službo. Ne razumem prav dobro, vem samo, da me je strah. Svet, kaj lahko jaz naredim? Znam samo to, da si redno umivam roke.

Zato prosim, otroci, sošolci in prijatelji, umivajte si redno roke. Ostanite doma, da vas bom lahko kmalu objela.

Kori Matoh Horvat, 3. C

ROKE UMIT

RINGA RINGA RAJA,
VIRUS PA RAZSAJA,
PRINESEL BO VROČINO,
KAŠELJ, BOLEČINO.

ZATO OTROCI ZDRAVI,
DOMA JE TREBA OSTATI,
IN ROKE TREBA SI UMIT,
DA OSTAL BOŠ ZDRAV IN FIT.

Kori Matoh Horvat, 3. C

JOJ, KORONAVIRUS

Joj, koronavirus,
zdaj prišel si k nam,
joj, koronavirus,
odgnali te bomo stran.

V šoli rada se učim,
a trenutno koronavirus
mi ne pusti.

Vsi okoli govorijo
o koronavirusu,
a jaz ti govorim,
ostani doma.

Andrea Lekić, 3. C

Liam, 5. C

NADLEŽNI VIRUS Z IMENOM KORONAVIRUS ALI COVID 19

Začelo se je decembra 2019 v Wuhanu v glavnem mestu province Hubei v osrednji Kitajski. Pojavil se je virus z imenom VIRUS CORONE (COVID 19), kot dogodek, ki je popolnoma presenetil svet. Virus se je razširil v več kot 75 držav in vplival na vse družbene in gospodarske dejavnosti.

4. marca 2020 smo v Sloveniji dobili prvi potrjeni primer okužbe s koronavirusom. Sledila so vsakodnevna obvestila in ukrepi, ki smo jih spremljali preko televizije, radia, interneta ... Ker se je večalo števila okuženih, je bila država primorana, da odredi strožje ukrepe ter nas obvaruje. Spomnim se četrтка, ko so na večernih poročilih govorili, da se bodo 16. 3. 2020 zaprle šole in vrtci. Že naslednji dan v petek sem ostala doma. Poslušala sem radio, kjer so govorili, da bodo delovale najnujnejše stvari, to so trgovine, lekarne, bolnice ... Sprva sem ostanek doma doživela kot počitnice, saj so se vse obveznosti prekinile. Konec je bilo vsakodnevnih aktivnosti, imela sem veliko časa na razpolago. Tako sem si dan razporedila na več domačih aktivnosti, kot so branje knjig, igre z bratom, družabne igre, gledanje TV. Seveda pa smo ob tem dogodku v družini začeli z novim načinom učenja, to je učenje na daljavo. Slišati je bil zelo zanimiv izziv. Preko e-pošte so vsakodnevno sledile nove šolske zadolžitve, ki sem se jih trudila redno opraviti. Prvi teden je bilo to zanimivo, kajti ob tem sem pozabila na družbo prijateljev in sorodnikov. Že drugi teden pa sem postala zelo žalostna, da sem omejena na bivanje doma. Pogrešati sem začela treninge, skupno igro s prijateljicami, sošolkami ... Končali so se obiski trgovin, starih staršev, sorodnikov. To vse skupaj me zelo žalosti. Pravijo, da otroci redko zbolimo, da se lahko okužimo in ga prenašamo. Tako vam lahko povem, da v trgovini in pri starih starših nisem bila, odkar so to odsvetovali. Doma se vsakodnevno pogovarjamo o ukrepih, ki jih slišimo na televiziji. Tudi moja mama mi veliko pove o dogajanju v UKC Ljubljana, in sicer koliko ljudi je sprejetih v bolnici in na kakšen način jih zdravijo.

Močno, močno si želim, da bi se vse to hitro končalo ter da bi se vsi vrnili v svoje vsakodnevne aktivnosti, ki jih zelo pogrešamo.

Lana Čajić, 4. B

MOJ ŠOLSKI DAN DOMA

Zjutraj izvemo,
kaj naše je delo:
matematika, slovenščina
naravoslovje in angleščina.
Rada imam predmete vse,
najljubše pa mi računalništvo je.
Potem na zajtrk odhitim
in si kosmiče naredim.
Do kosila se učim
in vse za šolo naredim.
Za kosilo so jedi,
ki jih ati naredi.
Naša mami pa je v službi,
v koronavirusovi družbi.
Po kosilu brati grem,
da se poleže, kar pojem.
Ko preberem par strani,
se mi že vadit violo mudi.
Medtem ko vadim, se činčilici zbudita
in iz kletke oddrvita,
saj vesta, da od mamice
vedno posladek dobita.
Ko večerjico pojem,
činčilam domek sčistit grem.
Nato hitro se umijem
in srečna v sanje se zavijem.

Lora Černe Klofutar, 4. B

MOJE DOŽIVLJANJE POUKA NA DALJAVO

Pri učenju na daljavo mi je všeč, da lahko naloge opravljamo doma. Zjutraj mi ni treba zgodaj vstati. Doma se učimo, beremo, odmor imamo lahko kadar koli ... Če pomislim, niti ni tako slabo.

Pri učenju na daljavo pa mi ni všeč, da je včasih preveč naloge, saj tako je tudi v šoli. Škoda, da ne smemo ven, se družiti in igrati na igriščih.

Priznam, da zelo pogrešam prijatelje, pa tudi pouk in učitelje. Upam, da bomo lahko kmalu spet hodili v šolo! KOMAJ ČAKAM! 😊😊

Anis Dulić, 4. B

POUK NA DALJAVO

Za računalnik sedli smo,
dobili nalogo, naredili smo jo,
zabavno je bilo.
Zdaj zabavno več ni,
ker se že dolgo nismo videli.
Komaj čakam dni,
ko virus bo za nami
in bomo lahko pri pouku zbrani!

Pia Čuk, 4. B

MOJA DOMAČA ŠOLA

Zaradi virusa, ki je po celem svetu, smo ostali doma. Šolo delam na daljavo. Šola doma je zakon.

Najbolj mi je všeč, ko si pomagam z računalnikom. Nalogo delam po svojem vrstnem redu. Če česa ne vem, mi pomagajo starši. V prostem času rad gledam poučne oddaje in tudi risanke. Vsak dan s starši gledam poročila. Zanima me, kaj se dogaja po svetu in pri nas. Komaj čakam na novico, kdaj se bomo lahko vrnili v šolo.

Šola na daljavo je super, ampak si želim, da bi se čim prej vrnili v šolo. Zelo pogrešam svoje prijatelje in učiteljice.

Leon Grujič, 4. B

KARANTENA? MALA MAL'CA!

No pa smo tam, kjer si nikoli nismo mislili, da bomo! V karanteni.

Šolanje na daljavo mi predstavlja nov izziv. Prednost šolanja na daljavo je to, da imam veliko več časa, da naredim vse potrebno. Slabost pa je? Hm, je sploh kakšna? Seveda! Ne ena, ampak mnogo! Ni učiteljev, da bi mi snov potrpežljivo razložili. Pogrešam prijatelje in sošolce. Ja, pogrešam tudi učitelje in šolo.

Ampak v teh razmerah je treba ostati doma, ohraniti pozitivno glavo in svoje zdravje. Želim, da se čim prej spet združimo in gremo novim znanjem naproti!

Nej Jagodic, 4. B

KORONA POUK

Vsako jutri, ko se zbudim,
na internet odhitim,
šolsko spletno stran odprem
in delati začnem.

Najprej rešim matematične naloge,
ki mi ne povzročajo nobene nadloge.
Nato še ostale naloge naredim
in na kosilo odhitim.

Po kosilu me čaka zabava,
saj je po trdem delu to stvarca prava.
Dolgčas mi ni,
ker se kar po telefonu igram s prijatelji.

Takoj ko koronavirus bomo premagali,
spet se bomo videli, se skupaj učili in zabavali.

Žiga Plevel Orel, 4. B

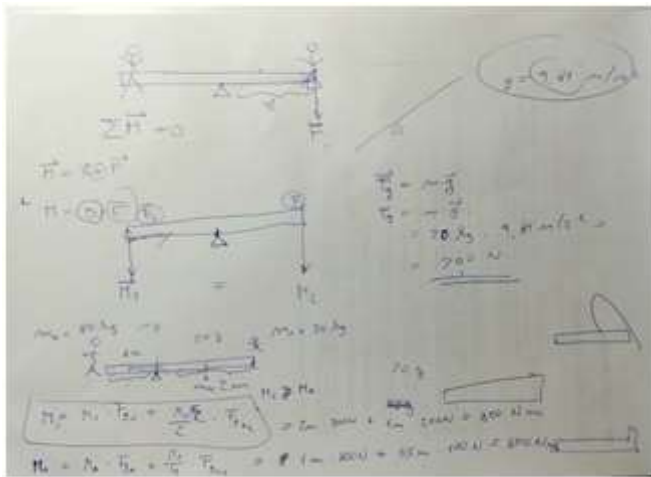
KAKO PREŽIVLJAM ČAS DOMA

Delo od doma je precej drugačno in tudi bolj zahtevno. Po drugi strani pa je tudi boljše za nas, saj moramo delati bolj samostojno in brez pomoči. Naloge, ki jih moramo narediti, si razporedimo po dnevu.

Tudi sam si razporejam čas. Najprej naredim vse za šolo, potem pa gremo z atijem in mamico ven v gozd. Če mi še kaj ostane, to naredim, ko se vrnemo domov.

V gozdu kolesarim, enkrat pa sva z atijem imela pravo dogodivščino, ko sva hodila ob potoku. Tam sva plezala po drevesih, čez potok pa sva hodila po debelih kolih in deblih, ki so bili položeni preko potoka. Ko sva hotela nazaj čez potok, sem jaz lahko šel čez, ati pa si ni upal, saj bi se kol, čez katerega sva nameravala iti nazaj, prevesil na njegovo stran in ati bi padel v vodo. Podstavljen je bil namreč z neko vejo, nekje na tretjini. Ko je ati opazil, da je kol podstavljen, mi je naročil, naj stopim na skrajni rob kola, jaz pa sem se raje kar usedel nanj. To, da sem se usedel, je bilo še boljše, kot če bi le z eno nogo stopil nanj, saj sem na svojo stran kola spravil vso svojo težo. Ati mi je rekel, da mi bo doma razložil, zakaj je lahko šel čez kol.

Takole sva izračunala navor.

V resnici delo od doma sploh ni tako težko. Prav zabavno je!

Jurij Gregor Humar, 4. B ☺

DRUGAČE

Ali mi pomagaš?
 Kaj? Napačno nalogo nalagaš!
 Zakaj? Ker smo dobili nekaj drugega!
 In končno pravo naložim,
 se končno malo sprostim.
 Prej: zunaj nogomet smo igrali.
 Sedaj: na netu vsi mladi
 BraveStarrs bi igrali
 in malo poklepetali,
 smešne video posnetke
 in karate treninge bi poslali,
 se družabne igrice igrali,
 a vendar kmalu vsi dočakali –
 bomo SVET ZDRAVI.

Žan Torkar, 4. B

Najprej si sprintam navodila, za današnji dan, ki mi jih je poslala učiteljica.

Potem si pripravim delovni prostor in preberem navodila.

Začnem delati po vrsti naloge za vsak predmet, kot je navedeno na listu.

MOJE DOŽIVLJANJE POUKA NA DALJAVO (KAKO SE LOTIM DELA)

Vmes naredim 20 počepov, ki jih učiteljica priporoča za vsak dan.

Kasneje naredim manjšo pavzo in se malo okrepcam.

Ko končam, pospravim svoj delovni prostor in grem počivat.

Tim Hegić, 4. B

DELO NA DALJAVO

Prišel, je čas, ko smo morali sprejeti razne dobre in slabe novice. Toda tako je in tako bo ostalo. Sprašujemo pa se, kako delo na daljavo doživljajo vsi, ki v tem času ne hodijo v šolo in v službo. Danes vam bom povedala, kako delo na daljavo doživljam jaz.

Prvi dan dela na daljavo mi po pravici povedano brez pomoči nekaterih družinskih članov ne bi uspelo. Če ne bi bilo vseh, ki so mi pomagali, bi bila izgubljena v svetu mnogih vprašanj in odgovorov. Vse v naprej pa je teklo kot po maslu, pa čeprav je res, da nisem navodil dobivala samo za šolo, ampak tudi za nekatere druge dejavnosti, ki jih poleg šole še obiskujem. Toda šola je na prvem mestu, vsaj tako pravijo, zato nekaterih dejavnosti nisem opravila. Med tem časom sem spoznala eno slabost pouka na daljavo, ki zame pove vse, in sicer to, da v šoli učiteljice vse lepo in natančno razložijo, doma pa tega na žalost ni. Res je, da lahko učiteljici pošljemo vprašanja prek eAsistenta ali e-pošte, vendar to je drugače, kot če bi ti učiteljica temo razložila v živo. Za prednosti pouka na daljavo še ne vem, toda verjamem, da bi se katera zagotovo našla.

Za zaključek pa naj rečem še to, da delajte sproti in vztrajno, predvsem pa ostanite **ZDRAVI**.

Fiona Kabič, 4. B

MOJ POGLED NA POUK NA DALJAVO

Čez noč se nam je pouk obrnil na glavo. V ponedeljek, 16. 3., sem se zjutraj zgodaj zbudil, a imel sem drugačen občutek. Ni mi bilo potrebno hiteti, saj ta dan nisem šel normalno v šolo. Začel se je moj pouk na daljavo. Potekal je prek računalnika.

Delo na daljavo se mi je zdelo zanimivo, a mi na začetku ni bilo všeč, ker se nisem več mogel vsak dan igrati s prijatelji v učilnici in igrati nogometa na šolskem igrišču. Ves pouk je potekal doma. Zjutraj sem se usedel za računalnik in z mamino pomočjo odprl navodila, ki nam jih je poslala učiteljica Silva Mohorič. Prve dni sem imel občutek, da je dela zelo veliko in dnevi so mi prehitro minili. Čez čas sem se sprijaznil, da bo tak pouk trajal kar nekaj časa. Začel sem hitreje delati. Kmalu sem opazil, da delo na daljavo niti ni tako

zelo slabo. Ko sem naredil vse naloge, sem se poskusil novo snov tudi naučiti. Ni mi bilo več dolgčas. Delal sem za šolo, pomagal staršema doma in se v prostem času igral. Vsak dan sem vadal naloge za kolesarski izpit. Poskusil sem vaje narediti petkrat na dan, saj si želim izpit hitro narediti. Računalnik sem uporabil tudi za vajo matematike in angleščine. Popoldan smo si ogledali kakšno oddajo ali risanko in malo ustvarjali in telovadili.

Čeprav se mi je delo na daljavo zdelo zanimivo, sem prav z veseljem čakal na soboto in nedeljo, saj smo bili takrat vsi v družini prosti in smo se lahko igrali namizne igre.

Aleksej Stoilov Spasov, 4. B

PRVI TEDEN ŠOLE NA DALJAVO

Zaradi razširjenosti korona virusa poteka učenje na daljavo. Spodaj bom opisal, kako je potekal moj prejšnji teden.

Vedno, ko se zjutraj zbudim, si naredim zajtrk. Za zajtrk sem prvi dan jedel vafle. Na telefonu sem pogledal recept ter ga prepisal na list. Vafle sem naredil sam s pomočjo recepta. Skupaj je vse trajalo približno 30 minut. 20 minut, da sem pripravil testo in 10 minut, da sem spekel vafle. Nanje sem namazal mlečni evrokrem. Drugi dan sem spekel palačinke. Pekel sem jih po receptu za dve osebi, saj sem jih želel speči tudi očetu. Iz mase sta nastali samo dve palačinki, ki sem ju pojedel sam. Zaradi tega si je moral oče narediti svoje palačinke. Tretji dan sem si naredil carski praženec. Ko sem ga spekel, sem še polovico testa dal v hladilnik, ker ga je bilo preveč. Zaradi tega sem ostalo pojedel v četrtek in petek.

Vsak dan po zajtrku začnem delati za šolo. V kabinetu na mizi nasproti mojega očeta si pripravim računalnik in torbo. V petek sem se odločil, da bom delal na balkonu, saj je bilo zunaj toplo. Danes v ponedeljek spet delam v kabinetu.

V torek, ko je bilo delo za šolo končano, sva z očetom peljala psa na sprehod. Oče je vmes skočil tudi v trgovino. V sredo sva naredila tako, da je oče tekel, jaz pa peljal psa s kolesom. Pes je bil medtem v košari. Celo pot sva se izogibala ljudem. Na srečo jih je bilo malo. V četrtek in petek smo odšli še z mojo mačeho z avtom nekam v naravo, kjer je bilo malo ljudi. Tam smo spustili psa ter opravili dolg sprehod.

Vedno, ko smo prišli domov, smo si umili roke. Jaz sem se nato ulegel na posteljo in se kratkočasil na telefonu ali igral igrice. Kosilo smo imeli ponavadi ob štirih, večerjo pa ob osmih. Spat sem šel ob desetih.

Meni je malo boljše v šoli, ker imam tam prijatelje, tukaj sem pa sam. Vse ostalo mi je všeč, razen za šport bi lahko dajali malo več vaj.

Eros Koporec, 5. C

MOJE RAZMIŠLJANJE O UČENJU DOMA

Meni je učenje na domu slabše. Ko smo bili v šoli, je bilo manj problemov, bili smo s prijatelji, skratka, bilo je boljše. Trenutna situacija pa ima tudi dobre plati. Tisti, ki v času šole skoraj nič niso preživeli z družino, bodo zdaj lahko več. Zdajšnji časi pa prinesejo tudi veliko skrbi, zlasti če imate ostarele starše oziroma za nas so to stari starši. Mene zelo skrbi za babici, dedka in strica, ki je v Avstriji na Dunaju. Seveda pa me skrbi tudi za vse druge družinske člane, očija, mamico, brata, sestro ..., skrbi pa me tudi zame in za vas, učitelje slovenščine, geografije, zgodovine, športne, likovne ... Naj vam podrobneje predstavim svoje mnenje in malo tudi moj dan.

Najslabše mi je, da učitelji dajo veliko več nalog, kot bi jih naredili v šoli. Mogoče pa imamo v šoli samo toliko dodatnih problemov in zaradi tega naredimo manj in nismo navajeni. Je za razmisliti ... Če je to res, ni čudno, da ste vsi živčni.

Všeč mi je, da je tudi veliko več dela na različnih spletnih straneh, na primer quizziz, i-učbeniki, kahut ... Všeč mi je tudi to, da lahko delamo v svojem tempu. Meni namreč skoraj nikoli ne uspe narediti vsega pravočasno. Všeč mi je, da nekateri pokažete voljo in energijo. S tem mislim, da ne nakladate, kaj je treba narediti, ampak dodate čustva, kar je meni zelo všeč. Pohvaliti vas moram tudi pri tem, da ste takoj začeli pošiljati in pri vas ni tako kot pri nekaterih učiteljih iz drugih šol, ki so potrebovali pet dni, da so začeli poučevati na daljavo.

Pohvaliti vas moram tudi, ker hočete, da komuniciramo z vami in vam ni vseeno, če nečesa ne bi razumeli. Mislil sem, da bo začetek za vas zelo težek in ne boste mogli začeti s prvim dnevom. Vem pa, da je začetek najtežji in če bi primerjali začetek in zdaj, vem, da bi rekli, da je zdaj lažje. Najprej sem mislil, da bodo ure potekale, da se bi pogovarjali preko računalnika, tako kot ima moja sestra za uro harfe. Všeč mi je, da ne pišete vsega z eno barvo in eno debelino, ampak uporabljate različne barve in različne debeline. Všeč mi je tudi, da napišete kaj smešnega. Na primer, ko ste napisali, da se na srečo ne bomo pogovarjali o novem koronavirusu. Na žalost je teh smešnic bolj malo, a se jih najde.

Preseneča me zagrizenost nekaterih, ki redno in pravočasno pošljete navodila za tisti dan. Pri nas doma smo si šolsko delo organizirali zelo podobno kot v šoli. Začnemo ob 8:20 in delamo po urniku. Poskusimo se držati tega, da je za vsak predmet 45 minut, ampak kakor sem že napisal, mi to ne uspeva najbolje.

Upam, da to čim hitreje mine in da se kmalu vidimo v šoli. Prosim, napišite še veliko več »šaljvk«. Seveda ni treba pretiravati. Vem, da je

naporno tako vam kot nam, ampak prosim, potrudite se. Nadaljujte tako, kot ste zdaj, in poizkušajte upoštevati moje predloge. Še enkrat povem: vem, da je naporno in neprijetno v takem obdobju, kot je zdaj, ko nam je koronavirus vse postavil na glavo! Naj vam priznam, da šolo in vse vas učitelje pogrešam!!!

David Polšak, 6. B

PRISILNE POČITNICE

Izbruh koronavirusa me je kar precej razžalostil. Te tako imenovane počitnice niso ravno počitnice. Cele dneve moram delati za šolo in mi ostane komaj kaj prostega časa. Kdaj kampanjsko delam, da sploh lahko gledam televizijo ali igram igrice. Raje bi hodil v šolo, ker sedaj učiteljice nalagajo več nalog kot prej. To je že večkrat pripeljalo tudi do družinskega prepira. Ni mi tudi všeč, da s prijatelji ne morem ven. Ven grem lahko samo takrat, ko peljem na sprehod kužka. Ampak konec koncev imam vsaj več časa za pripravo na prihodnja ocenjevanja. Tako kot jaz tudi moja sestra dela za šolo, ampak njej ostane vsaj kaj časa, da dela, kar želi. Ah, kako si želim, da koronavirusa ne bi bilo!

Leon Darda, 6. B

ZAPRTI DOMA

Teden dni nazaj se nam je zaprla šola. Pouk sedaj poteka na daljavo preko interneta. Vsako jutro se zbudim okoli 11. ure. Pred pričetkom »šole« pojem zajtrk. Ko končam z nalogami, me že čaka kosilo, nato pa pomagam mami pripraviti mizo. Pregledam, če imam še kaj za narediti za šolo, saj se trudim, da je vse sproti narejeno. Potem je čas za počivanje in gledanje filmov.

Nekaj dni nazaj je bilo zelo sončno in toplo. Z bratom sva na balkonu napihnila blazino in poležavala. Naužila sva se vitamina D in poslušala glasbo. Malo sva se zamotila z družabnimi igrami (človek ne jezi se, spomin ...). Ko je sonce zašlo, sva se prestavila v stanovanje. Ta teden je napovedano slabo vreme, zato sva se z mami odločili, da bova pekli pecivo, piškote in mafine. Ko mi je zelo dolgčas, pokličem svoje prijateljice in si krajšamo čas. Pomagamo si tudi pri šoli. Upam, da se kmalu vrnemo v šolo, ker mi je doma zelo dolgčas. Želim si, da vsi ostanejo zdravi in upam, da bomo lahko poleti odšli na počitnice. Tega si res zelo želim in komaj čakam, ampak zaenkrat lahko na to samo upam ...

Ela Andonova, 6. B

PREŽIVLJANJE ČASA DOMA

V karanteni se zelo dolgočasim. Vsak dan imam podobno rutino. Zjutraj vedno najprej zajtrkujem, nato začnem delati za šolo, tako da opravi naloge po urniku. Delo se mi velikokrat zavleče do poznih popoldanskih ur. Popoldne ponavadi berem. Veselim se konca karantene, saj mi čas v šoli hitreje mine in sem v popoldanskih urah večinoma prost. V tem obdobju je pomembno, da ostanemo doma, česar se tudi držim. Časa nimam nič več kot običajno, zato nimam časa početi nobenih zanimivih stvari. Skrbi me predvsem to, koliko časa bomo še ostali v karanteni.

Tian Zalar Krfovec, 6. B

Med karanteno s prijatelji igrim igrice, se igram s psom, gledam filme, sem na telefonu in se pogovarjam s prijatelji. Všeč mi je, da imam končno čas za igranje igrice s prijatelji, pogrešam pa to, da ne smem iti ven s prijatelji in zato mi je velikokrat dolgčas. Veliko delam tudi za šolo. Prijatelji, ki z mano igrajo igrice, mi zelo popestrijo dneve in me zaposlijo. Skrbi me, da bodo nekateri zboleli, vendar upam, da ne bodo. Naj se zadržujejo doma in čim manj zunaj. Upam tudi, da so vse učiteljice zdrave.

Nik Mohinski, 6. B

KO NI ŠOLE

V času pouka na daljavo zjutraj vstanem, naredim vse, kar ponavadi naredim in grem delat za šolo. Zdaj ko ni šole, je dobro izkoristiti čas, saj se lahko učimo, beremo in se pogovarjamo prek družabnih omrežij. Ko naredim vse za šolo, berem knjigo za bralno značko. Potem malo potelovadim. Dan mi postane lepši, če pomislim, da moramo biti tako potrpežljivi zato, da bomo kmalu videli svoje sošolce in prijatelje. Ostane mi tudi čas za televizijo in telefon. Preden grem spat, spet berem knjigo, napišem, kakšen je bil moj dan in zaspim.

Tara Krčmar, 6. B

NI VEDNO DOBRO, DA SI DOMA

Ko sem slišala, da ne bomo hodili v šolo, sem bila sprva vesela. Potem pa mi je moja mami razložila, da to lahko pomeni, da se nam bodo počitnice začele en mesec kasneje. Torej bi se morali poleti učiti! Pomislite, kaj ne bi bilo to grozno? Se strinjate? Če ne bi bilo šole, tudi ne bi spoznali veliko novih prijateljev, zato smo lahko res veseli, da hodimo v šolo. In tudi zato ni dobro, da smo doma, ker se ne moremo družiti s prijatelji, iti ven ... Sedaj pa vam povem še zadnji razlog. No, ste opazili, da vam čas zelo hitro teče? Vam povem, zakaj. Ko se zbudite, pojedite zajtrk in se greste učiti,

Paulina, 6. A

med tem časom pa gre čas naprej, kajti »ura teče, nič ne reče«, kot pravi pregovor. In tako gre ves čas samo za učenje.

No, če vam po resnici povem, je še zelo veliko možnih odgovorov, zakaj ni vedno dobro, da si doma, vendar se meni zdijo moji štirje primeri, ki sem jih omenila, najbolj pomembni. Že veliko ljudi je umrlo za tem virusom, zato vam svetujem, da skrbite zase in za svojo higieno, npr. umivajte roke, ne hodite ven ter ne bodite v stikih s starejšimi. Upam, da vam ni dolgčas. Ne pozabite: skupaj smo močni in če ostanemo doma, lahko ustavimo virus.

NASVIDENJE!

Ana Čavić, 6. B

DOŽIVLJANJE POUKA NA DALJAVO V ČASU KARANTENE

Kako naj začnem? Odrasli pravijo, da je trenutna šolska situacija po eni strani dobra, saj pridobivamo nove izkušnje in postajamo bolj samostojni. Glede tega se popolnoma strinjam z njimi. Če pa pogledaš z našega stališča, je to ena sama »beda«.

Sediš za mizo in delaš, ampak se velikokrat zamotiš z mislimi, kako bi bilo, če šole ne bi bile zaprte – kaj bi počel v tistem trenutku, kako bi preživel čas s prijatelji, kako bi šel na trening. Preden so se šole uradno zaprle, se nam je to zdelo »kul«, imeli bomo počitnice! Ko je minil prvi teden, se nam je vse zdelo zelo zanimivo. Tolažili smo se s tem, da bodo čez en teden šole spet odprte. Ko je mineval drugi teden, je na dan prišla novica, da bomo do maja doma. Sedaj mineva tretji teden, vsak od nas ima le še kanček volje, da se šola doma. Prav zares ni tako, kot smo mislili, da bo. Zjutraj se zbudiš, poješ zajtrk in potem se učiš, prepisuješ snov, rešuješ naloge. Vmes staršem pomagaš pripraviti kosilo, ki ga med dvanajsto in drugo uro poješ. Popoldne po možnosti spet delaš za šolo, starši te zvlečejo na sprehod, opraviš kratek trening, gledaš televizijo, nato pa greš spat.

Spomnim se, ko smo približno en mesec nazaj med malico sedeli v svoji učilnici. Učiteljica nam je razlagala, da si moramo razkuževati roke, redno prezračevati, s prijatelji biti v razdalji enega metra itd. Medtem je sošolec tiho pripomnil: "Ej, kaj če se bodo šole zaprle? To bi bilo res dobro!" Takrat se nam je njegova izjava zdelo smešna, predvsem pa neverjetna. Za trenutek smo se zamislili, kako bi bilo, vendar nam že takrat ni bilo kaj preveč všeč, saj smo se bali, da bomo morali poleti pouk nadomeščati. Hitro smo se vrnili v realnost, ker nam namišljen svet ni bil pri srcu.

Poglejmo to tudi s strani učenja. Mnogo manj stvari se lahko naučimo doma, sami ali pa s starši, kakor v šoli. Enostavno nas učitelji in učiteljice zelo dobro poučijo. Mislim, da si vsi, učitelji in učiteljice, učenci in učenke zaslužimo pohvalo. Kakor vem, se vsi trudimo po najboljših močeh. Tudi če nam gre to delo od doma zelo dobro, mislim, da ima velika večina vseeno rajši pouk v šoli. Resnici na ljubo pogrešam prijatelje, učitelje ter šolo in se tolažim z upanjem, da bo kmalu vsega konec in bomo spet lahko zaživel normalno.

Eva Subotić, 7. B

KAKO DOŽIVLJAM POUK NA DALJAVO V ČASU KARANTENE

S poukom na daljavo sem začela prejšnji teden. Vse, kar je bilo še včeraj v učnih navadah, se je spremenilo. Zame je bilo vse skupaj malo stresno, bila sem zmedena in prestrašena. Sedaj sem se nekoliko navadila in mi je dobro delati doma za šolo, ker imam več časa. Ni pa dobro to, ko neke snovi pri nekaterih predmetih ne razumem. S poukom na daljavo vseeno napredujem in je postal skorajda rutina. Včasih, ko nečesa ne razumem, vprašam prijateljico ali prosim družino za pomoč. Res je, da mi to vzame veliko časa, ampak vseeno imam čas za počitek in sprehod do bližnjega gozda. Imela sem nekaj težav pri prijavi v spletna reševanja kvizov, vendar sva z mamico to uredili. S prijateljico Kalino velikokrat skupaj delava za šolo pri njej in tudi pri meni doma. Med prostim časom sem tudi na telefonu in berem knjigo. Šolo pogrešam zaradi razlag učnih snovi in druženja s prijateljicami. Upam da se čim prej vrnemo v šolske klopi.

Lina Jogić, 7. B

MOJ VSAKDAN V KARANTENI

Zbudim se ob 9.00 zjutraj, zatem si naprej umijem zobe ter si pripravim zajtrk. Ob 9.30 se spravim delati za šolo. Imam malo zamaknjen urnik, dokler lahko. S šolo po navadi končam ob 13.00, če so daljše naloge, ob 14.00. Potem pojem kosilo, ki ga pripravi mami, saj ona tudi dela doma. Ko pojem kosilo, pol ure vadim klavir. Zatem postavim kolo na trenažer in eno uro kolesarim. Nato sem prost. Ponavadi se najprej spočijem pred televizijo, nato pa pomagam mami pri hišnih delih. Ob šestih grem na računalnik. Najprej programiram uro do uro in pol, zatem pa še malo igram. Ob 21.00 moram zaključiti z računalnikom in ob 22.00 grem spat.

Marcel Hribar, 7. B

KAKO PREŽIVLJAM ČAS ZDAJ, KO 'MORAM' BITI DOMA

Vsi mi smo se kar naenkrat znašli 'zaprti' vsak v svojem domu. Življenje se nam je kar malo obrnilo na glavo. Vendar pa moramo potrpeti ta čas in ostati doma, če želimo, da bo vse čim prej, kot je bilo prej. Sama sem bila na začetku vsega iskreno povedano kar malo zmedena. Čudno mi je bilo, ker mi zjutraj ni kot običajno zvonila budilka za v šolo in ker se popoldne nisem smela videti s prijateljicami.

Nisem navajena biti po cele dneva doma, v stanovanju, ampak saj nihče ni. Na začetku se mi je zdelo, da mi bo zelo, zelo dolgčas, da res ne bom vedela, kaj naj počnem sama s seboj, vendar sem kmalu ugotovila, da to ni čisto res. Še vedno moram reševati matematične naloge, brati snov v učbenikih ..., le da to zdaj počnem v svoji sobi in ne v učilnici. In šola mi vzame kar nekaj časa. Opazila sem, da mi gre delo od doma bolj počasi, saj se v šoli lažje skoncentriram kot pa doma, kjer lahko počnem ogromno bolj zanimivih stvari.

Vseeno pa imam nekaj prostega časa, ki bi ga sicer preživela zunaj, s prijateljico ... V tem času najpogosteje počnem nekaj, za kar prej zaradi vsega nisem imela časa. Čeprav sem zbirko knjig o Harryju Potterju prebrala že res ogromnokrat in jo znam že skoraj na pamet, si že nekaj časa želim, da bi jo še enkrat, saj so to moje najljubše knjige in v branju teh res uživam. To sem sicer nameravala narediti med poletnimi počitnicami, vendar bom najverjetneje zdaj. Prav tako imam že dolgo posnetih veliko dobrih filmov, ki čakajo, da jih pogledam.

Moja starša kljub situaciji še vedno hodita v službo, saj oba opravljata tako delo, ki ga od doma ne bi mogla. Tako sva s sestrico večino dneva sami doma. Sama sem sicer rada sama doma, tako da mi to ni težko. Poleg tega pa se bom končno naučila malo kuhati, zdaj ko moram to početi. Najbolj seveda pogrešam prijateljice in babico ter dedka. Vendar pa opažam, da mi manjka tudi tisti 'občutek svobode', da grem lahko mirno peš v mesto, na tortico, v Ljubljano, kam na izlet ali pa po trgovinah.

Poskušam pa v vsem tem videti tudi pozitivne stvari. Najboljše se mi zdi, da lahko malce dlje spim, kakor pa če bi hodila v šolo, saj res nisem najbolj jutranji tip človeka. Všeč mi je tudi, da sem lahko cel dan kar v trenirki in pa da lahko kakšno stvar za šolo (npr. ogled kakšnega dokumentarca za geografijo) naredim tudi iz postelje.

Ana, 5. C

Naja Kolar, 8. B

Ana, 5. C

Kianna, 5. C

ŠOLA DOMA

Šolo doma vsak preživlja drugače. Nekateri to zelo dobro izkoristijo, nekateri pa malo manj. Včasih je to kar moteče, ker se ti ne da, ampak vseeno narediš.

Vse skupaj se je začelo na petek trinajstega. Ta dan velja za nekaj »strašnega«, v resnici pa je to le navaden dan. Ko se je začela karantena, smo mislili, da bo trajala samo 14 dni, zdaj pa kaže, da bo trajala še precej več. Kmalu bo že cel mesec, odkar nismo v šoli, in jo bomo začeli vsi pogrešati. Malo smo se odvadili zgodaj vstajati in bo, ko pridemo nazaj, mogoče kakšen teden za vse težko, sčasoma pa se bomo spet navadili.

Ta karantena ima dobre in slabe stvari. Dobre so, da lahko počnemo to, za kar prej nismo imeli časa, npr. lahko rišemo, pospravljamo, stvarem damo nov prostor, več časa smo z družino, igramo družabne igre ... Slabe stvari so, da bolj težko telovadiš v stanovanju, ne moreš hoditi s prijatelji ven, še sam bolj težko, ker nikoli ne veš, kaj se ti lahko zgodi. Zato se več ali manj zadržujemo doma. Doma se zagotovo vsi dobro počutimo, saj tudi slovenski pregovor pravi »ljubo doma, kdor ga ima«, no, in zdaj je res tako. Najboljše je biti doma, da se česa ne nalezemo oziroma, da ne zbolimo. Včasih res ne veš, kaj bi delal doma, in komaj čakaš, da bo spet šola in da boš lahko hodil ven. Lahko smo veseli, da smo vsi zdravi.

Alja Smolej, 8. B

ŠOLA DOMA

Karantena, čas, ko smo vsi doma. Vsi se po cel dan dolgočasimo in seveda delamo domače naloge.

Če sem iskrena, malo pa že pogrešam solo. Lažje je, če i mamo ustno razlago, kot da si vse sami razlagamo v svoji glavi, če je prav ali pa ne. V teh dnevih me najbolj razveseljujejo videoklici s prijatelji.

Moja družina gre pogosto na kratke sprehode, jaz pa raje ostanem doma, saj tako rešujem svet, kajne? Celo vesela sem, da smo v karanteni, saj sem končno dobila čas za pisanje dnevnika, kar me res veseli, saj je to edini čas, ki ga imam samo zase. Muči me edino to, ker še dolgo ne bom videla babice in ker ne morem nazaj v Bosno. Pravzaprav so tisti, ki jih najbolj pogrešam, tako ali tako daleč stran in jih ne bi v živo videla, tudi če ne bi bilo karantene. V Sloveniji prav zelo ne pogrešam nikogar, saj se nisem zares vklopila med nove ljudi in nisem se ravno znašla pri pridobivanju novih prijateljev. Skrbi me, da bo to trajalo več kot le dva meseca in tudi to, da nas bodo mogoče vse vrnilo eno leto nazaj, če bo ta epidemija trajala predolgo časa. Pa skrbi me tudi, da ne bomo imeli poletnih počitnic.

Jaz sem ena tistih oseb, za katere je karantena kot navaden vsakdan, saj tako nikoli nisem šla nikamor oziroma sem ena tistih, ki raje posedajo doma v sobi, kot pa grejo na sprehod. Tako ni nobene možnosti, da bi jaz zbolela za korono. Kljub vsemu mi je zelo dolgčas in komaj čakam, da se vse to končno neha.

Lemisa Elkasović, 8. A

ŠOLA DOMA

Vsako jutro vstanem okoli 8.30 in po zajtrku začnem delati šolske obveznosti. Zavedam se, da nisem na počitnicah in da nam bo vse to znanje po prihodu nazaj v šolo koristilo.

Dopoldne porabim za šolske obveznosti, ker pa je tega v 9. razredu veliko, delam za šolo tudi večkrat popoldne. Oče mi pomaga pri matematiki in tudi večkrat pri drugih predmetih. Med prostim časom vsak dan peljem na sprehod svojo psičko. Ime ji je Fany in je črna labradorka. Zelo je igriva, učljiva in prijazna do vseh ljudi. Stara je 9 mesecev, uspešno je zaključila malo šolo, v aprilu pa bo nadaljevala šolanje. Ona me osrečuje s svojo energijo, še posebej v tem času. Prejšnji teden sem odšla brez nje na travnik pobožat sosedovo mačko. Nato pa je Fany zlezla pod ograjo in pritekla za menoj. Zelo me je presenetila.

Ob večerih berem knjige za bralno značko, zelo rada pa tudi pogledam slovensko nadaljevanko Najini mostovi. Moj mlajši brat Luka večkrat speče čokoladne muffine in se tako tudi malo posladkamo.

O koronavirusu ne razmišljam prav veliko. Odkar so šole zaprte, še nisem videla svojih sošolk in sošolcev. Doma sem na podeželju v hiši v Besnici in kadar peljem Fany na sprehod, se vedno srečamo s kakšnim psom. Psi se malo poigrata in tudi jaz sem vesela, da lahko vidim kakšnega drugega psa. Z drugimi ljudmi se ne družimo, saj se držimo navodil države.

V naši vasi je mirno. Po cesti ni veliko prometa in ljudje se večinoma zadržujejo v hišah. Upam, da se bodo razmere kmalu izboljšale in bomo lahko odšli nazaj v šolo.

Nina Gnjatović, 9.A

KAKO PREŽIVLJAM ČAS V TEH DNEH

Trenutno stanje se mi prav res ne dopade, ker je preveč stresno, nikamor ne smemo, povsod se izogibamo drug drugega, stalno poslušamo enaka TV-poročila in na splošno je tako, kot bi bila vojna, nikjer nikogar, ulice so puste ... Upam, da bo tega kmalu konec. Po mojem mnenju se svet zaradi virusa ne bo bistveno spremenil. Znanstveniki bojo tudi za ta virus iznašli cepivo in bo obvladljiv, vendar se bojim, da bo potem prišel nek nov virus ... Starša pa mi govorita, da se bo svet precej spremenil v gospodarskem smislu, saj bo recesija zajela cel svet. Bomo videli, upam, da se motita.

Moj dan poteka tako, da se zjutraj zbudim okoli pol devetih, se umijem in pojem zajtrk. Ker vidim, da imamo kar veliko dela z učenjem, že ob devetih začnem z reševanjem nalog, ki so nam jih zadale učiteljice. Najprej se lotim matematike, slovenščine in angleščine, zato ker je tu največ nalog, potem se lotim še ostalih predmetov. Med urami si seveda vzamem tudi kakšno minutko pavze, da grem na balkon in se nadiham svežega zraka. Za šolo ponavadi delam naloge do dveh popoldne, potem imamo kosilo, ki ga skuha moj oče, ker mami namreč dela. Po kosilu imamo malo počitka in nato grem ponovit tekočo snov. Po učenju sem seveda tudi malo na telefonu, da poklepeta s prijatelji, kako oni preživljajo te dni. Poslušam tudi glasbo ali pa pogledam kakšen film z družino. Sedaj vsak večer telovadim v moji sobi, dokler pa nam vlada ni določila osamitve, sem z družino hodila tudi na bližnje polje, da sem se malo razgibala, ker zelo pogrešam gimnastiko.

Sedaj imam predvsem več časa za druženje z družino, česar prej zaradi obveznosti v šoli in vseh treningov nisem imela. V teh dnevih me ravno družina in moj hišni ljubljencek najbolj razveseljujejo. Moj oči in jaz sva se spomnila, da si te dni lahko popestrimo tako, da čez stanovanje speljeva poligon in bomo na ta način malo telovadili. Zaradi kužka, ki ga imamo, moramo vsak dan tudi na sprehod, vendar smo previdni in se izogibamo ljudem. Naša družina je bolj športne narave in ponavadi veliko časa preživimo v naravi, sedaj pa moramo biti za štirimi stenami in je včasih kar naporno, zato si gremo tudi malce na živce. Z mami sva se v tem času tudi zelo zblížali, saj imava več časa za zaupne pogovore.

Doma mi je včasih dolgčas, najbolj pogrešam svoje sošolce in prijatelje. Preden se je pojavil ta nevarni virus, smo s prijatelji veliko preživeli skupaj, si krajšali čas, se pogovarjali in se smejali. Pogrešam tudi svoje prijateljice iz gimnastike in naše pogovore o gimnastiki. Sedaj se lahko slišimo samo preko telefona, zadnje dni imava z najboljšo prijateljico tudi video klic. Kljub

temu sem žalostna, saj bi jo raje videla v živo in objela.

Čeprav smo se veselili teh »počitnic«, da si malo odpočijemo, si zdaj vsi želimo, da bi bilo te more čim prej konec.

Tia Sara Spasov, 9. A

UČENJE OD DOMA

V takih razmerah, kot smo, se moramo potruditi in delati za šolo od doma. Vendar to ni tako slabo, kot si nekateri mislijo. Moje mnenje je popolnoma drugačno.

Zdaj, ko se učimo prek doma, imam več časa zase. Posvetim se lahko stvarem, v katerih uživam; npr. delu na računalniku, več časa imam za pogovor s prijatelji, s katerimi se že dolgo nisem nič slišal. Skratka, jaz uživam v tem.

Mogoče zdaj nisem toliko v stiku s sošolci kot prej. Tudi učenje je težje, vendar bolj učinkovito. To pa zato, ker se moramo vso snov naučiti sami, skoraj brez pomoči. Tako si snov tudi bolje zapomnimo.

Verjetno vse skrbi, kako bo zdaj, ko smo v krizi. Ali se bo svet spremenil? Jaz mislim, da velikih sprememb ne bo. Mogoče bomo živeli nekaj let v krizi. Mogoče bomo tudi izgubili del populacije, ampak ne samo pri nas, tudi v drugih državah.

Vsak dan se zjutraj težko zbudim. Vedno me čaka delo za šolo. Ampak v tem, kar pride po šoli, najdem motivacijo. Po opravljenem delu za šolo se namreč dobimo s prijatelji prek spleta in se pogovarjamo. Včasih igramo tudi video igre. Mogoče kdaj pogrešam sošolce, pogovore, ki bi jih imel samo z njimi, kdaj pa tudi učitelje, ki bi nam zabičali, da moramo delati in se ne zabavati, saj je k delu vendar treba pristopati resno.

Upam, da se bo vse dobro končalo ter da bomo vsi ostali zdravi in veseli. Upam tudi, da se bomo lahko kmalu vrnili v šolo. Nas namreč čaka še vpis v srednjo šolo ...

Luka Blažič, 9. A

POUK NA DALJAVO

učenci 5. C

Če sem iskrena, pogrešam šolo. Ta način dela mi ni všeč. Ko hodimo v šolo, se več naučimo, eno snov obravnavamo več ur, na voljo imamo razlago. Ko pa smo doma, samo prepisujemo, nobene razlage ni, pa tudi veliko več dela dobimo. V šoli delamo skupaj in nam za doma veliko manj ostane. Sama delam sedaj za šolo od 9-ih zjutraj pa kar do 16-ih ali 17-ih popoldne. Seveda s premori, ampak vseeno je to preveč, poleg tega se nič ne učim, delam samo to, kar dobimo, ker nimam časa za učenje, zvečer sem pa tudi že utrujena, da bi se lahko učila. Mislila sem, da bom zdaj imela čas še za kaj drugega, pa ga nimam. Ko bomo prišli v šolo, bomo pa imeli vsega preveč, od testov do spraševanj. Verjetno tudi ne bomo šli na ekskurzijo, pa tudi na končni izlet ne. Za valetu prav tako ne bomo pripravljene.

Nastala situacija mi res ni niti malo všeč, predvsem pa sovražim, da moram biti vedno doma. Rada bi šla ven, pa ne morem zaradi izolacije. Pogrešam prijateljici in naše druženje. Res je, da lahko zdaj veliko več časa preživim z družino, gremo tudi skupaj na sprehode v gozd, česar prej nismo počeli. Prej nikoli nisem poslušala novic, zdaj pa jih, da vidim, kaj se dogaja s tem koronavirusom. Ko poslušam, koliko okuženih in umrlih je bilo v enem mesecu, se ti zdi veliko, a zame ni. Koliko več ljudi vsako leto zboli ali umre za navadno gripo, pa nobeden nič posebej ne ukrepa. Če so se ljudje že tako ustrašili, pa naj vsaj upoštevajo navodila, ne pa da jih je veliko kar zunaj med ljudmi. Všeč mi je red v nekaterih trgovinah, da notri spuščajo po 2–5 oseb in s tem preprečijo širjenje virusa. V nekaterih trgovinah se pa tega ne držijo in spuščajo noter, kot da ni nič. Tako se virus samo še bolj širi. Upam, da bomo čim prej v šoli.

Anja Manojlović, 9. B

ČAS V KARANTENI

Čas v karanteni zaenkrat preživljam kar dobro. Malo mi je sicer dolgčas, a se zabavam s stvarmi, ki so mi zanimive. Zjutraj si privoščim malo več spanca kot takrat, ko sem hodil v šolo. Ko se zbudim, najprej malo gledam televizijo, potem pa pride čas za šolo. Ko s šolo končam, imam še veliko prostega časa zase, zato rad pogledam kakšno serijo ali dober film, priznam pa, da igram tudi video igrice, ko pa mi spet postane dolgčas, grem rad sam na kratek sprehod in na svež zrak. Z mojo mlajšo sestro včasih igrava tudi kakšno družabno igrico, sem pa tudi nekaj časa na mobilnem telefonu. Malo pogrešam fitness center, saj je trenutno zaprt in ga ne morem obiskovati. Preden grem spat, rad pogledam kakšno akcijsko serijo ali film, včasih pa tudi komedijo ali celo grozljivko.

Omer Kazimoski, 9. B

KAKO PREŽIVLJAM ČAS DOMA

Zdaj, ko so se šole zaprle, svoj čas preživljam porazno, saj zamujam veliko šolske snovi. Moj prenosnik je namreč oče potreboval za svoje delo in redkokdaj mi je uspelo v celoti predelati snov in kaj poslati učiteljem. Ta vikend sem se vzela v roke, oče je dobil nov prenosnik in jaz sem dobil svojega nazaj. Trdo delam, saj sem v zaostanku za tri tedne in tako od sobote delam tudi po deset ur dnevno (vstanem ob 6h zjutraj in delam do 4h popoldne, se sprehodim za pol ure, potem pa spet delam za šolo). Meni bi bilo lepše, da bi bili v šoli, saj pogrešam prijatelje in lažje se je učiti v šoli kot pa na daljavo.

Alen Ganić, 9. A

PRAVLJICE, PRIPOVEDKE IN PESMICE O KORONAVIRUSU

SODOBNE PRAVLJICE O NASTANKU KORONAVIRUSA

DOGAJANJE OKROG KORONAVIRUSA SE ZDI KOT NEKA PRAVLJICA ALI PRIPOVEDKA, NAPOLRESNIČNA, NAPOL IZMIŠLJENA. PREBERITE SI, KAKŠNE ZGODBE GLEDE TEGA DANDANES KROŽIJO MED LJUDMI. PA KAR SAMI PRESODITE, ČE JIM JE VERJETI ALI NE.

SPREMENJEN SVET

Pred dvema mesecema se je svet vrтел zelo hitro. Ljudje niso imeli časa drug za drugega, hiteli so od enega opravila do drugega, postajali so vse bolj nesrečni, pa tega niti opazili niso. A nihče ni slutil, da se bo vse spremenilo.

Nekje v majhni vasici na daljnem Kitajskem so znanstveniki razvijali zdravila za bolezn. Nekega dne je znanstvenikov ljubljencek kuščar predrl zelo občutljivo kletko, narejeno iz posebnega bombaža, ki je edina zaščita pred pravkar izpuščenim virusom. Virus je bil neviden, vendar je lahko povzročil resno škodo, saj so se njegovi valovi širili z izjemno močjo, celo dovolj močno, da zlomi steklo. Virus ni tako nevaren, saj ljudi le začasno onesposobi, se pa lahko zelo hitro širi.

Znanstveniki so se takoj zavedali problema, da bi virus predrl zaščitno steklo drugih virusov, ki so še bolj nevarni. To so bili Strah, Panika, Jeza, Nesramnost, Neumnost in Hinavščina. Tudi teh šest virusov je bilo zdaj spuščenih in skupaj z nevidnim korona virusom so se odpravili na izlet po svetu. Znanstveniki so bili prestrašeni do spodnjic, zato so se takoj pognali v beg, a so jih virusi vseeno zajeli in znanstveniki nikoli več niso bili videni. Novica se je kmalu razširila, z njo pa tudi strašnih sedem: koronavirus, Strah, Panika, Neumnost, Nesramnost, Nevoščljivost in Hinavščina. Na skrivaj so se razširili po svetu. Virus je najraje imel ljudi, ki so pretiravali s paniko, zato se je najprej razširil po vsej Ameriki. Njen predsednik Bogatinko je takoj začel paničariti, tveziti laži o virusu, predvsem pa si je kupil

veliko zalogo toaletnega papirja. Ker se virusi, ki so bili spuščeni zaradi koronavirusa, počasnejši, so se pojavili šele dva tedna po koronavirusu. Nato so se ljudje začeli prepirati, žaliti in prijavljati policiji zaradi prekrškov, ki jih ni bilo. Medtem je bil prvi okužen

Bogatinko, ki je ljudi začel sprva strašiti, potem pa jim groziti, jim delati krivice in naštevati lažne razloge za nepravilne zakone.

Medtem se je le še ena civilizacija skrivala pred virusom. Bila je prijazna, ustrežljiva in nikoli na kakršenkoli način nesramna. Klicali so jo Neptunci in njihov poglavar Pogum se je odločil, da bo sklical vojsko, ki bo viruse ustavila. Poklical je Čistočo, Resnico, Hvaležnost, Prijaznost, Pamet in Mir. Ti junaki so na poti okrog sveta vsak srečali en virus ter vseh šest zaradi svoje prijaznosti in čistega srca po petnajstih tednih ustavili. Nato so le morali najti prostovoljca, ki se bi javil, da grozljivi koronavirus vrže v vrzel kalifornijske puščave, kjer bo

virus dokončno pogorel. Za to se je seveda javil Pogum in ko ga je prijel, se ni zgodilo nič. Neptunci so ugotovili, da je virus le kup zraka, zmešanega z dimom, in da so vse ostalo prekrili drugi virusi. Ujeli so ga na palico, z vonjem po strahu. Pogum je nato vrgel virus v puščavo, kjer je zgorel.

Svet se je spremenil, in sicer tako, da so si ljudje zdaj vzeli čas drug za drugega, niso tako hiteli od enega opravila do drugega, temveč so vse delali bolj počasi ter tudi bolj natančno. Spotoma so postajali vse bolj srečni, česar so se kmalu tudi zavedli.

Tian Zalar Krfogec, 6. B

Polina, 9. A

PRIJATELJICEPROTI KORONAVIRUSU

Na Kitajskem se je 20. decembra pojavil koronavirus. Lin Chu in njena družina so se ustrašili, saj so po poročilih slišali, da se lahko število okuženih poveča in nastane epidemija ali celo pandemija. Ker so vedeli, da virus ne bo kar tako lahko izpuhtel, so spakirali in začasno odpotovali v Slovenijo, majhno državo, do koder bi imel koronavirus še dolgo pot. To državo so izbrali, ker je Lin Chu že znala malo govoriti slovensko, saj je hodila na različne jezikovne tabore.

Petnajstletna Lin Chu se je takoj vpisala v 1. letnik srednje šole, saj ni hotela preveč zaostajati, pa tudi novih spoznanj se je veselila. Prvi dan ji je šolo razkazala prostovoljka Nina in takoj sta se spoprijateljili. Dnevi so hitro minevali in Lin Chu se je naučila tekoče govoriti slovensko. Nekega dne je kot običajno po šoli prišla domov, naredila nalogo in si prižgala televizijo, tedaj pa se je skoraj onesvestila, ko je videla novice: »Prva okužba s koronavirusom v Ljubljani«. Zajela jo je panika.

Naslednji dan je učiteljica Lin Chu in Nino prosila, naj gresta do učitelja za naravoslovje in ga prosita za mikroskop. Odšli sta in prišli do učilnice za naravoslovje. Potrkali sta in odprli vrata, a nikogar ni bilo notri. Hoteli sta samo vzeti mikroskop in iti, a ko je Nina dvignila mikroskop, se je sprožil čuden alarm. Vrata so se kar sama zaklenila. Nina in Lin Chu nista mogli ven. Tla so se kar odprla kakor vrata. Lin Chu in Nina sta padli noter.

Zdrveli sta v podzemlje, kjer naj bi bila šolska klet, a je sploh ni bilo. Hodili sta naprej, v pričakovanju, da se bosta vrnili nazaj v šolo, a izhoda ni bilo nikjer. Vse je bilo tako mračno in srhljivo. Končno sta našli stikalo za luč, ki je kot pričakovano zelo slabo svetila.

Nini je kar naenkrat nekaj skočilo na glavo. Obe sta začeli kričati. Nekdo je začel govoriti, naj se pomirita, a takrat sta se le še bolj ustrašili. Tisti nekdo se je zadržal: »Dovolj!« in takrat sta utihnili. Prižgal je luč, ki je veliko bolj sijala. Iz teme se je prikazala sova ter se jima predstavila. Ime ji je bilo Lili in bila je čarobna sova. Nato sta se še onidve predstavili. Nina je sovo vprašala, kaj počne tukaj, pod šolo. Odgovorila ji je, da bo rešila svet. Nina in Lin Chu sta se začeli smejeti, saj neka sova vendar ne more rešiti sveta. In o katerem reševanju sploh govori? Sova je grdo pogledala in rekla: »Boste že videli, kdo se bo smejal, ko bom rešila svet pred koronavirusom in drugimi nevarnimi virusi.« Ker je Lin Chu skrbelo, da bi se koronavirus razširil, jo je vprašala, kaj ima v mislih. Sova Lili se je udobno namestila na polico, ki je bila pritrjena na zid, in začela pripovedovati.

»Pod šolo živi kralj Virusland, ki skrbi, da vsi virusi okužujejo ljudi. Če ubiješ kralja, ubiješ čisto vse viruse,« je rekla. Z vsakim novim virusom pa se kraljeva moč poveča ...« »Čakaj, čakaj!« jo je prestrašeno prekinila Nina. »Kaj nismo mi zdaj pod šolo?« »Smo, smo, ampak kralj je vsaj 300 metrov oddaljen,« je mirno pripomnila sova. »Torej, mi bosta pomagali ali ne?« Nina in Lin Chu sta se spogledali, potem pa enoglasno odgovorili »JA!« »Odlično!« je rekla sova. »Pa pojdimo!«

Ko so hodile in hodile, no vsaj dve sta hodili, tretja pa je letela, so končno prispele do Viruslanda. »Še vedno ne morem verjeti, da so bili vsi virusi cel čas ravno pod našo šolo,« je rekla Lin Chu. Sklenile so, da gre Lin Chu ponižno do kralja in ga prosi, da bi postala njegova pomočnica. Medtem ko ga je Lin Chu na ta način zamotila, sta se Lili in Nina priplazili v kraljevo sobo. V njej je bila čudna krogla. Nina se je je

dotaknila in prikazala je prihodnost. Začela se je veseliti, saj je prikazala, da bo kralj umrl. Lili ji je rekla, naj se ne veseli prehitro, saj lahko krogla laže. V sobi so bila vrata, ki so vodila v znanstveno sobo. V sobi so bili vsi napoji za ustvarjanje različnih virusov. V ogromni posodi pa je bil s tremi ključavnicami zaklenjen napoj proti vsem virusom, saj so ga naredili, če bi šlo kaj po zlu. Nista vedeli, kako odpreti vse tri ključavnice s tremi različnimi kombinacijami treh možnih števil. Nina se je udarila v mizo in s tem zrušila prazen kozarec. Straža je slišala ropot in šla pogledat, med tem ko sta Lili in Nina poskušali uganiti kodo. Poizkušali in poizkušali sta in končno jima je uspelo. Na vseh treh ključavnicah je bila ista koda: 1, 2 in 3. »Oh, ta kralj pa ni prav zelo pameten, ampak je pa kar zvit,« je pripomnila Nina. »Nihče več ne uporablja kode 1, 2, 3.« Vzeli sta napoj in ko je prišla straža, sta jih poškopili z napojem, saj to niso bili ljudje, ampak ogromni bacili.

Potiho sta odšli do kralja. Nikjer ga nista videli, ta pa se je kar naenkrat priplazil do njiju, ju zvezal in jima previdno vzel napoj. Edina njuna rešitev je bila Lin Chu, ki jo je kralj vzel za pomočnico. In res jo je kmalu poklical ter ji dal nalogo, naj straži napoj in njiju, on pa gre spat. Ko je zaprl vrata za sabo, ju je Lin Chu odvezala. Vzele so napoj, odšle do spečega kralja in nanj zile cel napoj. Vse okoli njih se je spremenilo v meglo. Čez nekaj časa se je vse razjasnilo in nikjer ni bilo nobene sobe, nobenega virusa. Virusland je izginil.

»Res je, da je izginil, ampak ali so izginili tudi virusi?«, je vprašala Lin Chu. Pojavila so se vrata in ko sta dekleti vstopili nazaj v šolo, so se vsi spraševali, kje sta bili toliko časa in kje sta dobili sovo. Vse sta jim razložili, a noben jima ni verjel. Rekli sta, naj pogledajo šolske kamere, pa bodo videli, žal pa so bile kamere tedaj izklopljene, zato so jima verjeli šele tedaj, ko so

po poročilih videli, da so izginili vsi virusi.

Ko je Lin Chu prišla domov, je vse to razložila tudi staršema. Pokazala jima je tudi sovo Lili, ta pa se je kar naenkrat spremenila v dekle. Lin Chu ni mogla verjeti. Lili ji je razložila, da je bila pod urokom

virusov in če ne bi premagali virusov, bi za vedno ostala sova. Za to resnično zgodbo o treh prijateljicah je izvedel cel svet. Lin Chu, Nina in Lili so dobile nagrado in tudi prav posebne medalje, ki jih dobijo le tisti, ki pripomorejo k dobrim spremembam sveta. Bile so

zelo ponosne nase. Zdaj vse tri srečno živijo in že komaj čakajo, kdaj bodo odšle novim dogodivščinam naproti.

Lorena Ilić, 6. B

ZDRAVILO ZA KORONAVIRUS

Koronavirus je nastal decembra leta 2019 na kitajski tržnici. Neznana žival, ki so jo prodajali tam, je bila okužena s tem virusom. Mimo je prišel kupec in točno to žival kupil, nato pa jo doma pojedel.

Sam se ni zavedal, da je okužen s koronavirusom. Ker se je po kosilu počutil še povsem normalno, je odšel v trgovino. Čakal je v vrsti z drugimi kupci, zato so se tudi oni okužili z virusom. Tako se je virus zelo hitro širil med ljudmi. Ko je prišel domov, se je vse bolj slabo počutil in končno le odšel k zdravniku. Ta je najprej sklepal, da gre za navadno gripo, zato mu ni dal nobenih posebnih zdravil in napotkov, češ da bo slabo počutje samo od sebe minilo.

Ko se je bolnik vrnil domov, je prižgal televizijo in vse novice so govorile le o tem, da je po svetu že veliko ljudi, ki se slabo počutijo, vendar zdravniki ne vedo, zakaj. Takih ljudi je bilo vedno več in več. Po dolgih raziskavah so ugotovili, da je to nov virus, niso pa mogli razviti cepiva. Okužba se je vedno bolj širila. Ker nihče od zdravnikov in znanstvenikov ni vedel, kako naj ozdravijo, so se vsi skupaj odločili, da se bodo vsi za en mesec zaprli v svoje domove in bodo ven odšli samo takrat, ko bo to res nujno. Temu se strokovno reče karantena. Vsa igrišča, šole, knjižnice in restavracije so bile zaprte. Odprte so bile le živilske trgovine.

Ker ljudje niso imeli veliko za početi, so se veliko družili med sabo v ožjem družinskem krogu, igrali namizne igre ter se sladkali s sladkarijami. In tako je eden izmed njih odkril, da če oboleli človek poje en sadni bombon z okusom ingverja, s tem virus dobesedno uniči. Tako so ljudje začeli jesti ingver in čez en teden je bilo na Kitajskem samo še 7 ljudi okuženih s koronavirusom. Tako so sadni bombon z okusom ingverja razglasili za najboljšo zdravilo proti koronavirusu. Koronavirus ni imel nikogar več za okužiti, zato je nenadoma izhlapel. Tako so vsi ljudje in zdravniki naprej živeli umirjeno življenje.

Adrian Despotović, 6. C

KORONAVIRUS

Zgodilo se je nekega jutra na Kitajskem, v Wuhanu. Ležal sem na trati ob gozdu za hišo in razmišljal o lovcu, ki je šel pred tremi dnevi v gozd in se vrnil s strašno gripo. Povedal nam je, da so ga napadli netopirji, nato pa umrl.

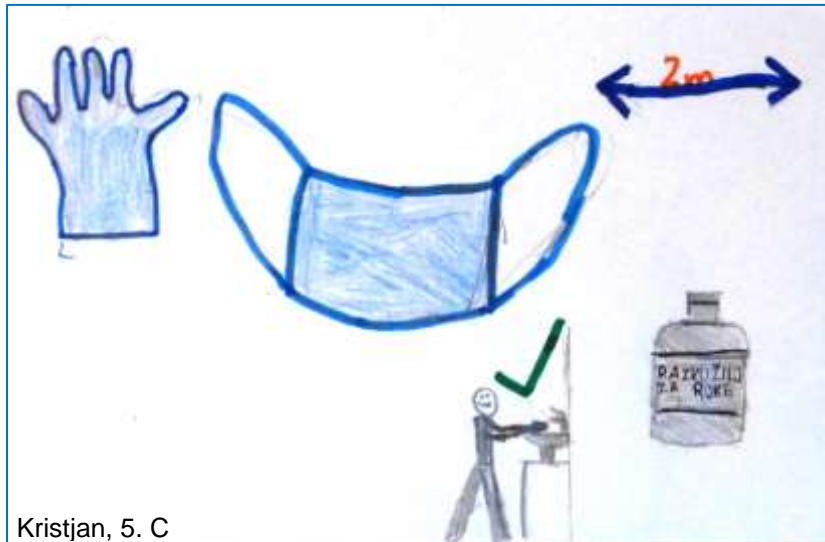
Odločil sem se, da bom šel v gozd in ujel enega od netopirjev s to gripo. In res, naslednji dan sem se odpravil v gozd. Sabo sem vzel še šotor, hrano, pijačo in prazen kozarec marmelade. Po gozdu sem hodil pol ure in naposled le našel netopirje. Nisem jih mogel ujeti, saj je bila že noč, zato sem jim sledil do neke jame. Ker se je daniilo, sem se vrnil v mesto. Na žalost sta starša opazila moj odhod. Dala sta mi pripor za tri tedne.

Ko je bilo konec mojega pripora, je bil koronavirus, kakor so ga znanstveniki poimenovali, že po vsem svetu. Naslednjo noč sem se znova odpravil v tisto jamo. Tam sem našel samo enega netopirja, ob njem pa zlato flavto. Ko sem iztegnil roko, da bi vzel flavto, je netopir spregovoril z globokim glasom, da če bom zaigral na to flavto, bom uničil koronavirus. Rekel je tudi, da je že sam poskusil igrati na flavto, a ni mogel, ker je pač netopir. Vprašal sem ga, zakaj ravno njihova vrsta prenaša ta virus, a netopir je kar naenkrat izginil. Vzel sem zlato flavto in šel domov.

Doma so mi flavto vzeli in skrili, saj sem znova šel v nevaren gozd. Starša sta mislila, da je flavta samo pobarvana in je zaradi tega nista prodala. Flavto sem iskal tri dni in tri noči. Ko sem jo našel, sem nanjo nemudoma zaigral. Že na naslednjih novicah so poročali, da je koronavirus po vsem svetu čudežno izginil.

Adrijan Vujanović, 6. C

REŠEVANJE SVETA PRED VIRUSOM COVID-19

Kristjan, 5. C

Ah, to leto je mogoče eno najslabših, to je leto 2020. Polno novih pričakovanj in vsi so mislili, da bo to leto prineslo nekaj novega in lepega. In je prineslo, a žal nič lepega, pač pa KORONAVIRUS ali COVID-19.

Vsi vedo veliko o tem virusu, a nihče ne pozna pravega razloga, zakaj in kako je nastal ter kako narediti zdravilo. Ta virus je naredila neka agencija, ki se ni predstavljala za to, kar je. Ta agencija se imenuje *TOPAH* in naj bi delala zdravila za bolezni, ki še niso bile ozdravljene. To je bila njihova krinka, a pod krinko je ta leta in leta načrtovala izbruh virusa in to jim je leta 2020 uspelo. Agencija je poskrbela za vse, saj je zdravilo, ki ga ne more razen njih narediti noben drug, skrila globoko pod zemljo. Kako so to naredili, nihče ne ve.

Posebna skupina ljudi pa je vedela, kaj mora storiti. To ekipo je sestavljalo sedem članov, dve puncici in pet fantov. Odločili so se, da se bodo imenovali *Magičnih sedem*. Virus se je širil in širil, medtem pa so oni pripravljali kapsulo, ki naj bi se uporabljala za reševanje ljudi. Bila naj bi dosti velika za vseh sedem. Nameravali so se spustiti v Zemljo, kjer je zelo vroče, vzeti zdravilo in ozdraviti svet. Kapsula je seveda morala biti odporna na vročino, da bi *Magičnih sedem* preživel. 18. oktobra je bila kapsula pripravljena. Takrat, ko je bilo že več kot pol sveta okuženega, se je *Magičnih sedem* potopilo globoko pod zemljo.

Kapsula se je spuščala zelo počasi, 15 km na uro, kar pa je za tako kapsulo vseeno hitro. Po njihovih izračunih naj bi prišli v središče Zemlje v sedmih dneh. Sedmerica je imela vse potrebne zaloge za preživetje. Prvih pet dni so preživeli brez težav, razen da zaradi ropota kapsule niso mogli spati. Potem pa se je začela pojavljati težava za težavo. Šesti dan so ugotovili, da se bližajo izjemno vroči lavi. Mislili so, da ne bodo preživeli, ampak se je ena od punc spomnila, da imajo v kapsuli veliko zalogo suhega ledu, ki so ga spustili in se hitro prebili skozi lavo ter nadaljevali pot.

Prišel je sedmi dan, ki se je na začetku odvijal po načrtu, potem pa – buuum! Nekaj je udarilo v kapsulo. Sedmerica ni vedela, kaj je to, zato so upočasnili. Po nekaj minutah je ponovno udarilo. Eden od njih je rekel, da če še dvakrat tako močno udari, kapsula tega ne bo prenesla. Vsi so bili prestrašeni, a vseeno so morali nekaj storiti, saj je bila od njih odvisna celotna civilizacija. Skozi steklo so videli, kaj se dogaja in kaj je v resnici to bilo. Bila je pošast, grozna kot velika hobotnica, z velikimi zobmi in delovala je zelo lačno, tako zelo, da so imeli občutek, da bo pojedla kapsulo. Bližala se je in bližala in ponovno – buuum! Sedaj je bila ekipa v kritičnem stanju in zato se je najstarejši med njimi oglasil in rekel, da se bo on žrtvoval. Postal bo njeno kosilo, da bodo lahko ostali pobegnili. Ostali so ga prosili, naj tega ne stori, čeprav so se zavedali, da je to mogoče njihova edina možnost. To je tudi storil, žrtvoval se je in omogočil ostalim nadaljevanje poti. Pošast se je pošteno najedla in odšla.

Šesterica je nadaljevala pot in končno prišla do zdravila, ki so ga potrebovali. Sedaj jih je čakala samo še pot nazaj, ki je potekala hitreje, saj so pot že poznali. Po dveh dneh jim je končno uspelo priti na površje in oddati zdravilo znanstvenikom, da ga naredijo v večjih količinah in z njim ozdravijo celoten svet.

Šest članov, ki je preživel, je proslavljalo, saj so postali heroji, predvsem pa je postal heroj njihov umrli prijatelj. Rešili so celotno civilizacijo in pomagali pri uničenju virusa. Zlobneže, ki so ustvarili virus, pa je čakala najhujša kazen. Okužili so jih z virusom in jim niso dali zdravila. Kaj se je z njimi zgodilo, lahko samo predvidevamo.

Aleksij Varagić, 6. C

"UMIVAJ SI ROKE!"

Nekoč je živel deček Miha. Star je bil 13 let. Imel je črne lase, modre oči in bil je precej velik ter živahen. Ko je pisal domačo nalogo, ga je mama poklicala v dnevno sobo, saj so po televiziji predvajali novico, da se je na Kitajskem pojavil nov virus. Imenovali so ga COVID-19 ali koronavirus. To je strašna gripa, ki se razvije v hujšo pljučnico.

Ko je Miha razmišljal o tem, kar je pravkar gledal, se je čas ustavil. Pogledal je okoli sebe in videl, da se je pomanjšal. Neka sila ga je vodila skozi čudežni prehod. Tam je videl veliko boleznih, med njimi tudi znane: črne koze, kugo in špansko gripo. Sila ga je vodila v palačo. Na prestolu je opazil čudno bunko z oprijemalkami. Ta ga je odpeljala skozi veliko dvorano do čudnih vrat. Pogledal je virus in ko je že hotel nekaj reči, mu je virus dal zvitek in ga potisnil v portal. Tam je padel, dokler ga ni rešil grifon, mitično prijazno bitje z orlovsko glavo, nogami in z levjim trupom in repom, ter ga odnesel do sedmih vrat. Tam je bilo dvanajst stražarjev. Le pet stražarjev je stražilo vhod v jamo. Spustili so grifona s fantom v jamo. Deček je zaslišal sirene, ki so tulile. Odhitel je v majčkeno kristalno jamo in zagledal v kristalu svojo babico, ki je težko dihala. Ni vedel, kaj naj stori. Odšel je do stražarja in ga prosil za pomoč. Ta je bil iz žada. Premaknil se je in odprla so se ena od sedmih vrat. Šel je skozi vrata in zagledal koronavirus. Ta ga je napadel. Spremenil se je v lepljivega vojščaka. Deček je tekel in zagledal ključavnico z runami. Skril se je za skalo in prebral zvitek, ki mu ga je dala bunka z oprijemalkami. Opazil je podobnost med bunko in koronavirusom. "Je mogoče, da sta to enaka virusa?" se je spraševal deček. Iste rune na zvitku so se spremenile v črke. Pisalo je:

**ČE HOČEŠ PREMAGATI VIRUS,
MORAŠ ODPRETI KLJUČAVNICO.
MAGIČNI KLJUČ SE NAHAJA V SOBANI.
TO SOBANO STRAŽI PET STRAŽARJEV.
LE ČE TI ONI SAMI DOVOLIJO, GREŠ LAHKO
MIMO NJIH. AMPAK TO ŠE NI
VSE! NOTRANJOST STRAŽI VELIKANSKA
JEGULJA. NA KLJUČU PIŠE BESEDA
"UMIVAJ".
TI JO MORAŠ USTNO DOKONČATI.
V POMOČ TI BO MAGIČNO MILO,
KI SPERE VSO UMAZANIJO.**

Ko je deček to prebral, je zvitek izginil in pojavilo se je magično milo. Previdno je odšel, da ga virus ne bi opazil. Zaprl je vrata in odhitel do tistih vrat, ki jih straži pet stražarjev. Stražarji so zagledali milo ter se premaknili. Preostala mu je le še jegulja. Stopil je skozi vrata in se znašel v jami, polni vode. Jezero je bilo temno, globoko in megleno. Po jezeru je priplaval čoln. Deček se je usedel vanj in začel veslati.

V megli se je pojavila jegulja in začela udarjati v čoln. Ko se je prikazala iz vode, je deček opazil, da ima v očesu nekaj rumenega. Deček je zagrabil rumeno stvar in ji jo povlekel ven iz očesa. Vsa hvaležna ga je odpeljala h ključu. Deček je vzel ključ in izstopil iz jame. Ključ je bil tako umazan, da je kar pozelenel. Spomnil se je, da ima magično milo. Z magičnim milom je očistil ključ in vstopil skozi tista vrata, kjer ga je lovil virus. Ko je deček vstopil, je virus zaloputnil z vrati in ga začel ponovno loviti. Deček je to pričakoval in pritekel do ključavnice, vstavil ključ ter rekel: "UMIVAJ SI ROKE!" In virus je čudežno izginil, deček pa se je vrnil domov.

Virus je izginil s sveta. Deček in njegova družina si odslej REDNO umivajo roke s toplo vodo in milom, tako kot tudi ves ostali svet.

Alex Djaković, 6. A

PORAZ KORONAVIRUSA

Nekega poletnega sončnega dne se je deklica Lara sprehajala po starem mestnem jedru. Tako dolgo je hodila, da se je utrudila in se odločila, da si bo odpočila. Usedla se je na klop, ki ji je bila blizu in ta jo je v trenutku posrkala vase.

Znašla se je v čudežni deželi. Ta dežela pa je bila res fantastična. Sprehodila se je naokrog in zagledala laboratorij. V njem so izdelovali kemikalije, zdravila ... Kar naenkrat se je zgodila tragedija. Iz laboratorija je izbruhnil virus. Napadel je vse ljudi okoli sebe. Lara je vsa prestrašena tekla stran in se skrila v najbližjo bolnišnico in vsem povedala resnico o virusu. Virus se je širil s polno hitrostjo, vsi izven bolnišnice so bili takoj okuženi. Ker je imela Lara od vseh predmetov v šoli najraje kemijo, se je odločila, da bo zdravnikom pomagala ustvariti antivirus. Delali so noč in dan, a na koncu so našli protistrup. Lara se je odpravila k virusu in zaklicala: »Koronavirus!« Tako ga je poimenovala skupaj z zdravniki. Videla je veliko okuženih ljudi, ki so ležali na tleh, ona pa jim je obljubila, da jih bo kmalu ozdravila. Pogumno je stopila pred enega izmed okuženih ljudi in mu vrgla zdravilo. Človek je nenadoma ozdravel. Ko pa je Lara hotela ozdraviti še zadnjega človeka, je ta skočil nanjo in jo okužil.

Lara se je nenadoma zbudila iz svojih sanj v svoji postelji. Ugotovila je, da jo je tlačila mora. Zavedala se je, kaj je sanjala, in se odločila, da si bo od zdaj naprej še bolj temeljito umivala in razkuževala roke.

Lana Sefić, 6. C

KOZMOSTOPIJA

Bil je navaden dan, ko je Krisova mama gledala novice. Kris se je na vrtu igral s svojim psom Arturjem. Artur je bil velik, pameten nemški ovčar, Kris pa 12-letni fant z rjavimi kratkimi lasmi, zelo igriv in prijazen in naredil bi vse za družino in Arturja.

Medtem ko je mama poslušala novice, je zaslišala, da je televizijski voditelj rekel: »Na Kitajskem, v mestu Wuhanu, je izbruhnil nov smrtonosni virus, korona.« Mama je za hip prenehala delati in novice prevrtela nazaj, da je lahko bolje slišala, kaj se dogaja. V hipu ko je voditelj končal, je noter pridrvel Kris. Mama mu je povedala o novem izbruhu bolezni na Kitajskem. Kris jo je začudeno pogledal in vprašal: »Samo na Kitajskem?« »Da,« je odgovorila mama. »Ni ti treba skrbeti,« je še dodala z nasmeškom.

Minilo je nekaj dni in na obisk je prišla babica. Vsi so je bili veseli, četudi je prišla nenapovedano, saj so babico Rozo vsi oboževali. Pri njih naj bi ostala nekaj tednov. Toda čez nekaj dni se je virus razširil po celem svetu, tudi v njihovo mesto. Izvedeli so, da koronavirus najbolj ogroža starejše ljudi. Ni bilo dolgo, ko je koronavirus okužil tudi babico Rozo. Saj so jo že prej hoteli peljati domov, a kaj, ko avtobusi niso več delali prav zaradi okužbe, avto pa se jim je nedolgo nazaj pokvaril. Vsi so bili žalostni in celo malo panični, sploh pa Kris. Poleg tega so imeli celo hišo polno razkužil in mila.

Kris se je velikokrat pogovarjal z Arturjem, čeprav je vedel, da ga ne razume. Včasih pa se mu je vseeno zdelo, da ga razume. Povedal mu je vse skrivnosti in opisoval vse svoje dni. Kris ni imel prav veliko prijateljev, zato je bil nekako Artur njegov edini prijatelj. Seveda mu je povedal tudi o slabi novici glede babice Roze. Ponavadi Artur ne kaže kakšnega posebnega odziva

na Krisovo govorjenje, a tokrat, ko je Kris omenil koronavirus, je Artur kar malo poskočil. Pogledal je Krisa in Kris je bil skoraj prepričan, da ga je razumel. Nato je Artur odšel na vrt in začel kopati luknjo za vrtom. Kopal je do večera. Po večerji je Kris šel spat. Ponoči, ko so že vsi spali, je Artur prišel v Krisovo sobo. Z zobmi ga je povlekel za pižamo in Kris se je zbudil ter mu zaspan sledil. Artur ga je pripeljal do luknje za vrtom, kamor nihče nikoli ni šel. Kris je začudeno pogledoval zdaj v Arturja zdaj v luknjo. »Zakaj si me pripeljal sem, Artur?« ga je vprašal. Artur pa je le povlekel Krisa za hlačnico in skočil v luknjo.

Luknja je bila portal, ki je peljal v drug svet. Kris je bil pustolovski fant, zato je brez pomislekov skočil v luknjo. Na drugi strani ga je že čakal Artur. »No pa si končno prišel!« ga je na pol ogovoril in na pol zalajal. »Ti govoriš!?« se je bolj presenečen kot nikoli prej začudil Kris. »Seveda! Tukaj je vse mogoče!!!« Kris je vprašal, kje sta. Artur mu je razložil, da sta v Kozmostopiji. Kris je bil začuden, Artur pa je nadaljeval, da v Kozmostopiji skoraj ni stvari, ki ne bi obstajala, razen ene stvari. Resničnosti. Tu ni niti ene stvari take kot v pravem svetu. Kris ga je vprašal, kaj delata tukaj. Artur mu je povedal, da sta tukaj zato, da rešita njegovo babico, ki ima le še nekaj dni življenja, zato morata pohiteti. »Kako bova to storila?« je želel vedeti Kris. »In kako prideva nazaj? In kaj bo mislila moja mama?! Ves čas me bo iskala! Morda celo poklicala policijo!!« je panično nadaljeval. »Vse imam pod nadzorom,« ga je ustavil Artur. »En dan tukaj je kot ena minuta tam«.

Kris se je pomiril. »Toda še kar mi nisi povedal, kako bova rešila babico,« je rekel. Artur mu je povedal, da bosta vsako noč šla v Kozmostopijo in naredila eno stvar, da dobita eno sestavino za zdravilo proti koronavirusu. Paziti pa bosta morala, da vsakič odideta ven, preden se na Zemlji naredi jutro oz.

nastopi noč v Kozmostopiji. »Portal se zapre, ko je tu noč, in nikoli več ne bova mogla iti ven, portalov od tu pa ne morem delati,« je rekel Artur. »Prav,« se je z malo strahu zaslišalo iz Krisovih ust.

Tako sta šla. Morala sta iti do poglavarja Kozmostopije in mu povedati, kaj iščeta. Ko sta to naredila, sta dobila seznam nalog, ki sta jih morala opraviti. Naloge so bile tri, za sabo pa sta dobila tudi majhnega pomočnika. To je bila čudežna mala zverinica, ki je lahko videla kilometre naprej in zavohala nevarnost. Bila je modre barve in kar žarela je. Na vrhu glave ji je rastel zelen list. Bila je precej ljubka, toda tudi precej nevarna. Ko je zavohala nevarnost, je pokazala velike ostre zobe in dolge nabrušene kremplje. Šli so. Prva naloga je bila prečkati 300 metrov visoko steno. Niso smeli iti okoli, le čez. Bila je višja, kot so si predstavljali. Ko so razmišljali, kako se bodo lotili naloge, je zverinica po imenu Hiko začela spuščati čudne zvoke in nakazala, naj se premaknejo. Zavohala je nevarnost. Imela je prav. Čez nekaj trenutkov je iz gozda skočil panter. Kot so pričakovali, ni bil navaden. Bil je temno vijolične barve z črnimi lisami. Imel je gromozanske, čisto bele zobe. »O, ho, ho ... Kaj pa vi tu?« je začel govoriti z drznim glasom, medtem ko je okrog njih počasi delal kroge. Artur in Hiko sta renčala. Hiko je nestrpnost gledal v panterja in ko je nastopil pravi trenutek, je planil nanj in mu ostre zobe zaril v vrat. Seveda ga ni ubil, le uspaval ga je za nekaj ur in lahko so mirno nadaljevali pot. Hiko pa je imel še veliko več lastnosti, kot so mislili. Rep je iztegnil čez vseh 300 metrov visoko steno in ga tam namenoma zataknil. Nato je pograbil Arturja in Krisa ter ju odvedel gor. Počutili so se, kot da so potovali tri dni. Ko so prišli na drugo stran, se je stena podrla. Ko so vse opeke padle na tla, so se zdrobile in nastal je čudežni prah.

Dali so ga v mošnjček. Potem so pogledali drugo nalogo.

Morali so priti skozi zelo nevaren poligon s puščicami in ostalimi nevarnimi orožji in orodji. S Hikom je bilo lažje, saj je zavohal nevarnost in jim vedno nakazal, kam naj se umaknejo. Tako so prišli na cilj in dobili drugo sestavino. Bila je zdravilna voda, ki so jo iztisnili iz listov s pomočjo puščic, ki so padale. Hoteli so že po zadnjo sestavino, ko je Artur pogledal v modro Sonce in opazil, da imajo le še nekaj minut, dokler portal ne izgine. Hitro je opozoril Krisa in morali so hitro nazaj k portalu. Toda ni bilo tako lahko. Bili so izmučeni od vsega skakanja in umikanja. Spet je bil rešitelj Hiko. Nekako se je povečal za 2 metra in ju zgrabil na hrbet. Drveli so čez drn in strn, hitro kot strela. Kmalu so prišli in Hiko ju je zadnjo sekundo vrgel čez portal in prišla sta na vrt.

Bilo je jutro. Čudno se jima je zdelo, da nista zaspana. Kris se je poskušal pogovarjati z Arturjem, toda on se je vedel kot vsak navaden pes. Zmeden in začuden je šel v kuhinjo k mami, ki je

pripravljala zajtrk. »Kako si spal?« je vprašala mama. »Dobro ...,« je odgovoril. »Koliko ur je še do noči?« je vprašal. »Kaj? Saj si se komaj zbudil,« se je začudila mama. »Vem, a vseeno vprašam, ji je odgovoril. »Recimo, da še 12 ur,« je mama rekla sinu.

Dan je minil hitro in Kris je kar naprej štel, koliko ur je še do noči. Ko je končno prišla noč, sta z Arturjem odšla k portalu v Kozmostopijo. Tam ju je čakal Hiko. Odpravili so se do tretje naloge in čez nekaj časa so bili tam. Videli so ... nič. Ničesar ni bilo tam, le polno trave. Visoke, visoke trave. Odločili so se, da gredo čez njo. Bila je dolga vroča pot. Hodili so 5 ur, saj so morali dobiti zadnjo sestavino še danes. Po petih urah dolge, naporene hoje brez odmora so končno prišli do konca trave. In tam, sredi ničesar je stala ena sama čarobna roža. Bila je mavrične barve z veliko mavričnimi listi in svetlo zelenim stebлом. Počasi so prišli do nje in jo previdno odtrgali. Končno so imeli opravljene vse 3 naloge. Zdaj so morali le še narediti zdravilo. Šli so

do poglavarja in dal jim je majhno posodo. Rekel je, naj vse sestavine dajo v posodo v takšnem zaporedju, kot so jih našli. Zahvalili so se mu in storili, kot jim je naročil: v posodo so najprej dali čarobni prah, potem zdravilno vodo in nazadnje še mavrično rožo, ki se je ob dotiku s prahom in vodo v hipu stopila. Vse skupaj se je pomešalo kar samo in čarobna posoda je naredila zdravilo še bolj učinkovito in popolno. Kris in Artur sta se poslovila od poglavarja in Hika ter odšla skozi portal.

Ko sta prišla domov, je bilo dopoldne in babica Roza je ležala v postelji. Kris je babici pripravil kozarec vode in vanj vlijl zdravilo. Ko je babica popila vodo, se je takoj počutila bolje. Drugi dan je bila že čisto zdrava in Artur ter Kris sta zdravilo nekako porazdelila po vseh ceveh za vodo tako, da so vsi, ki so pili vodo, dobili tudi zdravilo. Vsi so bili ozdravljeni, zdravilo in Kozmostopija pa bosta vedno ostala skrivnost.

Amelie Martey, 6. C

Rubi, 1. A

Zarja, 1. A

Leandra, 1. A

Elina, 1. A

KAKO SEM REŠIL ZEMLJO PRED KORONAVIRUSOM

Pred enim letom, na prvi april, je svetu zavladal virus, imenovan koronavirus. Ko sem šel iz šole, sem pred našo hišo zagledal palčka. Najprej sem mislil, da je mama kupila novega vrtnega palčka, potem sem pa ugotovil, da je ta palček z drugega planeta.

Vprašal sem ga, kdo je in kaj počne tu, ampak mi ni odgovoril. Nekaj je hotel povedati, ampak ni mogel, nato pa sem ugotovil, da bi mi rad nekaj pokazal. Šel sem za njim in prišla sva do podzemlja. Takrat me je palček porinil v blatno lužo in pojavil sem se v čisto drugem planetu. Kmalu za mano je prišel še on. Potem mi je vse razložil. Zaradi gravitacijske sile na Zemlji ni mogel govoriti. Povedal mi je, da me je izbral za rešitelja sveta. Nato se mi je zjasnilo pred očmi: palček je želel, da jaz rešim Zemljo pred koronavirusom. Palčku je bilo ime Robertus, po poklicu je bil »izbiralec«. Tako se je na njihovem planetu, imenovanem Vesoljski travnik, reklo poklicu, pri katerem izbiraš, kaj se bo zgodilo. Podobno kot politika pri nas.

Robertus mi je povedal, da je virus ustvarila zlobna čaravnica, ki je ponesreči dala v juho strup. Jaz se pa moram zdaj s čarobnim urokom spremeniti v mikroskopsko bitje, iti v palačo Korona in z injekcijsko puščico zadeti virus. Če bi mi to uspelo, virusa ne bi bilo več in ta palača je v juhi. Ne vem, če mi bo zlobna čaravnica dovolila iti v njeno juho. Če bi prišel samo blizu njene kože, bi me skuhala. Zato sva si s palčkom Robertusom izmislila načrt: jaz bom šel do čarovnice, ona me bo hotela skuhati, zato me bo dala v juho, takrat pa bom jaz samo izrekel čarobni urok in postal mikroorganizem. Ampak bila je še ena težava. Injekcijska puščica je bila čarobna in hranili so jo vilinci. Moral bi iti skozi njihovo vojsko 1001 mož.

Ker seveda ni bilo nobene druge možnosti, sem jih poskusil prositi. Niso mi dovolili. Ponoči sem skupaj z Robertusom skušal ukrasti injekcijsko puščico. Uspelo nama je neopazno priti do njihovega trezorja. Ko je Robertus vzel puščico, je zacingljal sedem ton težak zvonec. Cel gozd se je zbudil. Robertusa so našli in ga vrgli v ječo, ampak niso opazili, da je Robertus na skrivaj puščico podal meni. V skrivališču sem ostal še celo noč in cel dan, ker so bili takrat vsi budni in bi me takoj opazili. Naslednjo noč pa mi je uspelo priti ven iz vilinskega kraljestva in naredil sem točno tako, kot sva načrtovala z Robertusom. Ubogi Robertus je ostal v vilinskem zaporu, čeprav je hotel samo dobro.

Ko sem prišel do čarovnice, me je res dala v juho, jaz pa sem izrekel čarobne besede, ki mi jih je Robertus naročil, naj jih povem. Postal sem mikroskopski in tri dni plaval, da sem prišel do dna in s tem tudi do palače. Ni me bilo strah. Stopil sem skozi ogromna vrata in zaklical, da želim priti do njihovega vladarja. Bil je ogromen (čeprav je bil mikroskopski, a tak sem bil tedaj tudi sam), grd in umazan. Najprej sem ga zamotil, ga vprašal, zakaj je tako vroče, nato pa sem iz žepa vzel puščico in ga zadel naravnost v čelo. Še enkrat sem zaklical urok in znova postal normalno velik. Ušel sem čarovnici in se zapodil k vilincem ter jim vse povedal. Robertusa so izpustili, meni pa so dali figurico z mojo podobo, ki je bila narejena iz diamanta, ter se mi tisočkrat zahvalili. Poslovil sem se od Robertusa in šel do blatne luže, ki je v bistvu portal. Preden sem skočil noter, me je čaravnica prosila, ali gre lahko še ona z mano, ker ona sploh ni čaravnica, ampak deklica.

Šla sva nazaj na planet Zemlja in ugotovil sem, da je čaravnica res govorila resnico. Ko sem prišel domov, sem mami povedal, da sem se ji cel dan skrival, ker je to prvi april, ona je pa le zavila z očmi. In tako je cel

svet živel srečno do konca svojih dni, jaz in deklica pa tudi.

Matija Bačič, 6. A

KORONA IN NJENO POPOTOVANJE

Nekoč, pred nekaj tedni, je na drugem koncu sveta živela netopirčica. Imenovala se je Korona in imela je družino, ki ji je bila zelo pri srcu. Imela je tudi dva otroka, Nevrolino in Markolina.

Nekega dne je ta dva netopirčka neki Kitajec vzel, ju ubil ter ju postregel v juhi. Korona je bila seveda zelo jezna in se je od žalosti zastrupila, ampak s takim strupom, ki je strupen le za ljudi, ne pa za netopirje. Potem je ta Kitajec vzel še njo ter jo dal v juho. Tedaj pa se je ta strup razvil v nevaren virus. Ker je prišel od netopirčice Korone, se je imenoval koronavirus. Ker je bil mikroskopski, ga seveda nihče ni opazil. Ampak mi pa vemo, kakšen je bil. Bil je zelo, zelo, majhen, saj smo ga morali pogledati z zelo velikim mikroskopom. Bil je živo zelene smrklaste barve, z majhnimi iglicami oz. špicami, da se je lahko lepo prijel na ljudi. Kot je pričakovano, ni bil ravno prijazen.

Prvi, ki je pojedel to juho, se je nalezl virusa. Simptomi so bili kašljanje, kihanje, prehlajenost in pa takojšnja želja po potovanju. Tako se je virus prenašal. Seveda so vsi zdravstveni strokovnjaki takoj začeli raziskovati zdravila, a nič ni pomagalo. A nek dan se je deček po imenu David igral na igrišču. Ko se je naveličal

guganja na gugalnici, se je odločil skočiti dol. Ni pa pričakoval tega, da se bo v griču pred njim odprla neka luknja, skozi katero je potem padel. Tla so se za njim zaprla.

Padel je na oblazinjeno podlago, potem pa videl neko mesto. Ni bilo podobno ničemur, kar je kadarkoli videl. Leteči avti, viseče stavbe, portali in vse drugo futuristično. Tam je srečal nekoga, ki je izgledal zelo znan. Izgledal je kot ... David, ampak star. Povedal mu je vse. Kako je nastal, se širil, izgledal ... Povedal mu je tudi vse o ljudeh, ki so se okužili. Dal mu je majhno stekleničko. Bila je vijolične barve, z rahlim sijajem ter zelo ozka in podolgovata s plutovinastim zamaškom. David mlajši je le strmel vanjo, brez najmanjšega pojma o tem, kaj se dogaja. David starejši mu je povedal, naj jo zunaj odpre ter razprši povsod. Rekel je tudi, da se bo okolica nekajkrat zableščala, ampak da je to le posledica zdravila, ki se v par sekundah širi po celem svetu. Potem sta se poslovila in je David le obstal na tleh, prepričan, da so bile to le sanje. Ko pa je pogledal roko, je našel ... Kaj le? Podolgovato, ozko vijolično stekleničko z rahlim sijajem in plutovinastim zamaškom. Odprl jo je, jo razpršil in okolica se je parkrat zableščala. Vse se je popravilo in povsod se je širila novica.

Na koncu so vse zasluge za rešitev sveta prevzeli zdravniki. A le David se je počutil dobro, saj je rešil cel svet in ga ni zanimala slava.

Natan Polenec, 6. A

Z RADIRKO NAD KORONAVIRUS

Ko sem se zjutraj zbudila, sem slišala kašelj. Nekdo je bil zelo bolan. Odšla sem v dnevno sobo in ugotovila, da moja mlajša sestra Sara bolna leži na kavču in kašlja. Vprašala sem mamo, kaj je narobe. Odgovorila mi je, da ne ve in da bomo danes odšli k zdravniku.

Čakalnica pri zdravniku je bila polna otrok, ki so kašljali. Vsi smo vedeli, da razsaja nov virus. Ko smo končno prišli na vrsto in odšli v ordinacijo, je kašelj postal še hujši. Zdravnik sestrice sploh ni pregledal, samo rekel je, da ima koronavirus. Vsi smo se čudili, saj smo za ta virus prvič slišali. Zdravnik je rekel, da moramo nositi zaščitne maske in ne smemo hoditi ven.

Doma se je Sara ulegla v posteljo, jaz pa sem ji skuhalo čaj. Že od nekdaj me je zanimalo, kako izgleda virus. Kar naenkrat pa so se začele dogajati čudne stvari. Pomanjšala sem se, potem pa je do mene prišlo bitje, približno tako veliko kot pomanjšana jaz, z masko na ustih. Rekel je, da je Antibiotik, ki naj bi v Sarinem telesu uničeval viruse, a jih je bilo preveč. Želel je, da mu pomagam. Z njegovo letečo ladjo sva se odpeljala skozi Sarina usta v njeno telo. Na srečo je spala. V njem sva videla veliko malih veselih kosmatih bitij. Bili so virusi. Bilo jih je tako veliko, da se ni videlo, v katerem delu telesa sva, ampak Antibiotik je vedel, da sva v grlu, saj Sarino telo pozna bolje od vseh.

Virusi so od sreče, da Sarinemu telesu škodujejo, peli in plesali. Antibiotik naj bi se jih samo dotaknil, oni pa bi izginili, vendar so bili premočni, da bi jih uničil. Potreboval me je, da bi mu pomagala poiskati čarobno radirko, s katero bi lahko izbrisal viruse. Pravijo, da je v delu telesa, na katerega so virusi najbolj občutljivi, saj jim zelo škoduje. Vendar je bila ta misija zelo težka, saj so nama virusi želeli to preprečiti. Najprej sva odšla v želodec, po dolgem času iskanja so

začeli na naju padati veliki kosi. Verjetno je jedla kosilo, saj je bil že tak čas. Tudi jaz sem bila že lačna, ampak najprej sem morala opraviti to misijo. Nato sem se spomnila, da če bi bila radirka tukaj, bi jo zmečkalo ali odplaknilo. Zato sva odšla nazaj v ladjo in se odpeljala, preden tudi naju odplakne. Razmišljala sva, nato pa ugotovila, da bi radirka lahko bila v ustih zataknjena za zobe, saj v usta daje Sara veliko tablet in bombonov, da uničijo viruse, poleg tega pa si jih vsak dan ščetka in bi lahko sprala viruse, tako so se delci prijeli na radirko in je postala čarobna. Zdaj mi je bilo torej vse jasno.

Hitro sva odšla v usta, kjer sva preiskala vsak zob in končno našla radirko: bila je lepa bela. Ampak na poti v grlo so naju ustavili virusi. Ampak naju ni skrbelo, samo izbrisala sva jih. Izbrisala sva vse v njenem telesu razen treh. Ti so bili zelo močni in radirka jih ni mogla uničiti, saj so imeli na sebi nek poseben premaz. Pogledala sem na uro in se zasmejala, kajti ura je bila dve popoldan in Sara mora tedaj popiti tableto. Ker ima težave s tem, zraven vedno popije zelo veliko vode. Slišali smo šumenje in vedeli, da je napočil čas. Voda je sprala viruse, midva pa sva jih hitro izbrisala. Zdaj se mi je Antibiotik zahvalil za pomoč, odšla sva iz Sarinega telesa in radirko spravila nazaj za zob. Ko sem stopila na tla, sem se povečala in vse je bilo kot prej. Odšla sem do Sare in videla, da je že dobro.

Vesela sem bila, da sem pomagala Sari in še doživela nadvse poučno potovanje. Upam, da se bo to še kdaj ponovilo. Svoji družini tega nisem povedala, kajti to je bila moja in Antibiotikova mala skrivnost.

Raeni Vidovič, 6. A

UNIČENJE KORONE

Danes je že tretji teden karantene. Že tri tedne se ne družim s prijatelji, pač pa sem obsojena ostati večino časa doma. Ko sem nekega dne med tednom po končanih šolskih opravilih pogledala skozi okno, sem si želela, da bi se s prijateljicama igrala kaj zanimivega. Ker trenutno prijateljici nista bil na voljo, sem prosila brata.

Na vrtu sva se igrala nogomet, kar na enkrat pa sem začutila bolečino. Ker nisem bila pozorna, mi je žoga priletela naravnost v glavo. Obležala sem na tleh in razmišljala, kako dobro bi bilo brez koronavirusa. Ker sem si tako želela in sem bila nepozorna na okolico (spet), nisem videla, kako sem se znašla v drugem svetu. Ko sem zaslišala glasove, sem mislila, da se mi meša. Ko pa me je naenkrat nekaj potegnilo nazaj, sem se odločila, da je to realnost.

To bitje, ki me je potegnilo nazaj, me je odneslo v neko skrivališče. Ko mi je nehalo držati roko čez moja usta, sem ga seveda vprašala, kdo je in če mi bo škodilo. Odgovorilo je, da naj ga kličem Švrk in da me je ravnokar rešil pred zlobnimi virusi. Ko sem ga začudeno pogledala, mi je razložil, da je to agencija ZVUS, kar pomeni: zlobni virusi uničujejo svet. Rekel mi je tudi, da že dve leti dela načrt, ki ga namerava danes uresničiti. Pokazal mi je čudežni protistrup ali antivirus, ki uniči vse viruse. Shranjenega je imel v steklenički. Vprašala sem ga, če grem lahko z njim, pa mi je odgovoril, da le, če ga ne bom ovirala.

Zdaj sva bila prijatelja in skupaj sva nameravala uničiti viruse. Medtem ko sva čakala, da se hodnik sprazni, sem razmišljala, kaj sploh je Švrk. Če bi morala določiti, bi rekla, da je lisjak, čeprav je bil črno-bel, imel je tanjši rep kot lisjak in hodil je po dveh.

Ko na hodniku agencije ZVUS končno ni več nobenega virusa, podobnega stoječi packi, stečeva in se skrijeva v voziček, poln uniform. Naenkrat pride nekdo in naju odpelje. Medtem ko Švrk čisto miren razmišlja, se jaz tresem od strahu, ampak ob sebi imam profesionalca in to me pomiri. Voziček se ustavi. Po dveh minutah Švrk skoči ven in jaz za njim. Znajdeva se v nekakšni pralnici. Še preden ga vprašam, zakaj sva tukaj, že pritisne neki gumb, ki ga prej sploh nisem videla. Odpre se prehod in ko prideva do konca jaška, skozi rešetke vidiva šefovo pisarno in šefa v njej. Pol ure čakava, da šef zapusti pisarno, da bi lahko dala zdravilo v njegovo skodelico kave, ker bi se potem uničil. Končno pride neki virus in mu pove, da so odkrili vsiljivce, zato šef stopi iz

pisarne. Takrat sva potihoma skočila iz jaška v pisarno, a šef je vseeno nekaj zaslišal in prišel nazaj. Lahko si predstavljate, kako je bilo. Poklical je stražo in aretirali so naju.

V zaporu sva naredila nov načrt. Odšla bova v njihovo kuhinjo, najprej pa morava pobegniti. Med razmišljanjem sem slišala stražarja govoriti o tem, da bodo morda spustili še en virus. Ta novica me je pretresla. Pogledala sem okoli sebe in videla majhno razpoko v eni izmed rešetk, ki so ustvarjala vrata. Pokazala sem jo Švrku in takoj ko je stražar odšel na malico, sva izkoristila priložnost. Švrk je v rešetko brcnil z vso silo in odlomila se je. Splazila sva se ven in na srečo brez zapletov prišla v kuhinjo. V lonec z juho sva zlila točno tri kapljice zdravila in se odplazila stran. Pred mano se je odprl portal in vedela sem, da to pomeni, da moram iti. Švrk mi je dal vejico in obljubila sem mu, da ga ne bom pozabila. Malo vesela, malo pa tudi žalostna sem skočila skozi portal.

Znašla sem se na vrtu in bratec je pritekkel k meni. Opravičil se mi je, ker me je zadel z žogo, in skupaj sva odšla v hišo. Seveda sem si obljubila, da tega ne bom povedala nikomur, saj bi izpadlo zmešano. Takoj ko sem bila sama, sem posadila Švrkovo vejico in čez slab teden je zrastel grm na njem pa jagode. Še isti večer so na poročilih povedali, da ni več koronavirusa in da karantena ni več potrebna. Šele takrat sem bila prepričana, da nama je uspelo.

Trina Klojčnik Zaplotnik, 6. C

Julija, 5. C

UNIČENJE KORONAVIRUSAS POMOČJO MINECRAFTA

Vid v ponedeljek ni šel v šolo zaradi karantene. Mama ga je poslala v trgovino, a se je vrnil že čez pet minut, ker otrok niso spuščali v trgovine. Mama mu je rekla, da bo šla sama v trgovino, on pa naj pospravi sobo in pripravi zajtrk.

Vid se je takoj lotil pospravljanja, nato pa je pripravil še jajca in toast. Ko se je mama vrnila, sta skupaj pozajtrkovala, saj je bila ura že deset. Nato je pozvonilo. Mama je šla odpret in zagledala zdravnika s testerjem v roki, oblečenega v bel skafander. Zdravnik je dejal: »Morali boste opraviti test za koronavirus!« Mama je šla v jedilnico po Vida in zdravnik mu je z injekcijo vzel malo krvi ter jo dal v tester. Po eni minuti se je na zaslonu pokazala zelena luč in zdravnik je rekel, da je Vid zdrav. Nato je še mama dala kri, a se je na zaslonu že po nekaj sekundah pokazala rdeča luč. Zdravnik je rekel, da jo bo odpeljal v bolnico. Vidu je rekel, da naj skrbi zase in dela za šolo, kot najbolje zna. Povedal mu je tudi, da naj kaj posname in objavlja videe na Youtubu. Poskusi naj preživeti in se znajti sam. Če potrebuje kakršno koli pomoč, naj ga pokliče. Dal mu je svojo telefonsko številko. Zdravnik in mama sta odšla v bolnišnico. Vid je ves potrj odšel v kabinet k računalniku, ga prižgal in začel igrati Minecraft, ko ga je nenadoma posrkalo v igro.

Ko se je zavedel, da je v igri, se je razveselil, saj je o tem že nešteto krat sanjal. Zavedal se je, da bodo prišle pošasti, ki ga lahko pokončajo. Začel je hitro napredovati, saj je to igro poznal. Naredil si je mizo in leseno sekiro ter lesen kramp. Ubil je nekaj ovc, krav in pujse. Skopal je nekaj kamenja, si naredil posteljo in kamnit meč, naredil je začasno hišo iz kamenja v skali v obliki črke L. Postavil je posteljo in šel spat, saj je bila že čista noč. Zbudil se je zgodaj zjutraj. Pošasti so gorele v plamenih. Skopal je mizo in posteljo in šel ven. Nekaj časa je hodil, ko je prišel do jame. Začel je kopati in si urejati rudnik, kjer bo pridobival surovine, kot so železo, kamenje, premog, zlato in diamanti. Jama je vodila vedno globlje, a se ni vdal. Moral jo je razsvetliti, da se ne bi generirale nove pošasti. Moral je kopati in si narediti lepo pot. Ob vhodu v jamo je zgradil hišo z vso opremo, kot je delovna miza, peč, skrinje z rudami in hrano, postelja ...

Delal je več tednov. Ko je skopal svoj prvi diamant, je zagledal močno svetlobo. Bilo je tako čudno, da je stekel v hišo in zapahnil vrata. A premamila ga je radovednost. Šel je pogledat, kaj se tam dogaja, in je videl neke zelene stvore, ki so postavljali top, ki vodi skozi portal, na katerem je pisalo »Zemlja«. Vid je bil tako presenečen nad tem, kar vidi, da je skopal kocko, da bi bolje videl. Zdaj je videl, da je

na gradu pisalo »KORONAKRALJ«. Vid je poskočil in zapolnil ti luknji. Šel je v hišo in začel razmišljati, kako bi premagal Koronakralja. Po nekaj dneh razmišljanja se mu je posvetilo, da lahko ustvari svojo vojsko. Naslednje nekaj dni je poizkušal zvariti napoj, ki bi živali spremenil v vojake z meči. Med varjenjem je paril prašiče, krave, ovce, ribe ... Imel je veliko živali, ki so imele veliko prostora za parjenje. Izdelal je veliko mečev, saj jih bo potreboval. Po nekaj tednih varjenja in parjenja je končno našel pravo kombinacijo, ki spremeni žival v vojaka. Vsaka žival je imela svojo moč. Riba so bruhale močne curke vode. Ovce so spremenile vse, kar je bilo iz lave, v volno. Prašiči so vse pošasti v bližini desetih kock spremenili v debele pošasti. Krave so vse sovražnike v njeni bližini napile mleka, da so postali zaspani. Imel je vojsko, ki je bila dobro oborožena. Šli so v jamo in Vid je skopal dve kocki, ki ju je prej postavil. V gradu je zavladala panika, a se je v hipu umirila, ko je prišel nadzornik vojske. Šli so v napad, a so jih Vid in njegova vojska premagovali.

Bitka je bila kratka. Hitro so jih premagali, a Koronakralj je med bojem pobegnil. Videl ga je samo Vid in riba. Sledila sta mu, on pa ni vedel, da ga zasledujeta. Vid je ribi povedal, naj gre za njim in da bo okoli skopal predor, da ga bosta presenetila. Riba ga je videla za njima in ga ustrelila s curkom, a se jo je Koronakralj dotaknil. Riba je takoj začela kašljati in umirati. Vid je spoznal, da mora poklicati vojsko. Vidova vojska je ribo odnesla v hišo. Dali so jo v posteljo. Vida je misel na ribo spomnila, da lahko poskusijo ribino olje kot zdravilo. Nato se je spomnil korale, ki sproža strup, a ribe lahko vseeno živijo normalno. Vid je prosil drugo ribo, naj gre v ocean do strupene korale in naj se dotakne ribe, ki tam živi. Riba je šla in prišla nazaj v pol ure in imela žele na sebi. Vid je namazal ribi ramo, saj se jo je tja dotaknil Koronakralj. Riba je nehala kašljati in je ozdravela v nekaj minutah. Vida je potegnilo iz Minecrafta v pravi svet. Pogledal je na uro, a minilo je le pet ur. Vid je šel v laboratorij in povedal svojo zgodbo. Zdravniki mu niso verjeli. Pokazal jim je video, saj je na srečo vse snemal. Znanstveniki so šli po veliko teh rib in jih prinesli, naredili protistrup in ga testirali na miših in delovalo je. Pozdravili so vse obolele za koronavirusom, Vid pa je prejel veliko denarno nagrado za rešitev. Vid in njegova mama sta si ogledala video po delih, saj je trajal pet ur.

Vid je imel dostop do potovanja v Minecraft vsako minuto. In tako je Vid živel še mnogo let, saj je bil star le dvanajst let, ko se mu je to pripetilo.

Svit Munih Lakotič, 6. A

Žana, 2. B

Katjuša, 2. B

RAZLAGALNE PRIPOVEDKE O NASTANKU KORONAVIRUSA

DONALD TRUMP JE KRIV ZA VSE!!!

Decembra leta 2019 je Melanija Trump pospravljala Belo hišo, samo Donaldovih nogavic ni dala prati. Ko je Donald Trump to ugotovil, se je tako močno razjezil, da je razbil svojo poročno sliko, na kateri je on z otrokoma in Melanijo. Najhuje od vsega je bilo, da je moral tisti dan obuti umazane nogavice, kar so opazili novinarji in novica je obkrožila ves svet.

Trump je dolge noči razmišljal, kako bi se ji maščeval. S helikopterjem je odletel v laboratorij v Washingtonu, kjer se je z zdravstvenimi palčki dogovoril, da bodo naredili virus, ki bo obkrožil svet. Ko je bil virus narejen, so ga zapakirali v škatle, ki so vsebovale prašek za čiščenje nogavic. Maščevati se je namreč želel Melanijinim staršem, to pa bo naredil tako, da bo prašek začel prodajati na Kitajskem, saj Melanijini starši kupujejo le kitajske nogavice. S tem načrtom lahko uniči tudi vse države, ki z Ameriko tekmujejo v tem, kdo bo glavni na tem svetu.

Ko je bil prašek končan, so palčki sklenili pogodbo o prodaji s Kitajsko. Ko so ljudje prali nogavice, se je s korona virusom okužilo vedno več ljudi. Najprej so kihali in kašljali, potem pa so dobili težjo obliko pljučnice. Ker so ljudje začeli vstajati doma, se virus ni širil dovolj hitro. Trump je palčkom ukazal, da gredo na Kitajsko in s čarobno paličico okužijo vsakega, ki ga srečajo. Ljudje, ki so se vračali iz Kitajske, so virus ponesli po vsem svetu, okuženih je bilo vedno več, zelo veliko pa jih je tudi umrlo. Konec meseca februarja leta 2020 je v Slovenijo prispelo letalo, na katerem je bilo zelo veliko okuženih s koronavirusom. Ljudje so nehali hoditi v službe, šole in vrtce pa so zaprli, zato so otroci ostali doma. Zaprle so se tudi meje z drugimi državami in gospodarstvo je začelo propadati.

Melanija je želela starša vzeti k sebi v Ameriko, vendar Donald tega ni dovolil, ker sta zelo pazila nase in nikakor nista zbolela. Zato jima je Donald kot darilo naročil nogavice iz Kitajske, ampak ker sta vedela, da ima največje težave z nogavicami ravno Donald, saj jih Melanija ne mara prati, sta mu jih poslala nazaj. Ker sta bila presenečena nad njegovim darilom, sta naročila nogavice za vse njegove zaposlene. Tako se je začela epidemija tudi v Ameriki.

Melanija je od žalosti, ker ni mogla ven, zaželela prati nogavice. Donald je bil presrečen, da je končno začela delati tudi to, zato je palčkom ukazal, da v trenutku s čarobno paličico pozdravijo vse, ki so okuženi s koronavirusom. Drugim državam so to razložili tako, da so po poročilih objavili, da so iznašli škropivo proti virusu in poškrpili ves svet. Ljudje so se oddahnili in končno odšli iz hiš.

Zaradi koronavirusa je umrlo več milijonov ljudi po vsem svetu. Uničena so bila gospodarstva držav in

vsii so morali začeti od začetka. Ko je Melanija izvedela, kaj je Donald naredil, se je ločila in preselila nazaj v Slovenijo.

Aleksandra Pavlič Atlagič, 7. B

TEMNA STRAN LETA 2020

Tam na zemlji so današnji dnevi res nekaj posebnega, zanimivega in hkrati zelo strašnega. Otroci ne hodijo v šole, odrasli ne hodijo v službe, za vse to pa je kriv virus COVID-19, ki je zagrenil leto 2020. Ljudje morajo vsak dan ostati doma in se ne smejo družiti, ker bi tako kršili pravila v karanteni.

Za vse skupaj pa je kriva skupina ljudi, v kateri so najbolj vplivni ljudje na svetu. Ti ljudje so na prav poseben način povezani z zlom. Daleč v preteklosti se je namreč zgodila velika bitka na Zemlji. Na eni strani morja so bili prijazni, pet metrov veliki ljudje z enim očesom, ki so bili zelo povezani med sabo in imeli telepatske sposobnosti. Ti so vedeli, da je na drugi strani morja zlo, zato so se odločili, da ga uničijo. Ker niso znali plavati, so v morje metali velikanske skale, tako da so naredili most na drugo stran morja. Tam pa jih je že čakalo zlo. To so bili duhovi, ki so delali samo slabe stvari. Bitka je bila zelo dolga in veliko življenj je bilo izgubljenih. Na koncu pa je le zmagalo dobro, saj so glavnega hudobnega duha s sulico zadeli v oko. Zlo se je umaknilo in se skrilo nekje na zemlji, velikani pa so šli v podzemlje, da bi imeli mir.

V današnjem času se najbolj vplivni ljudje zbirajo na kraju v Ameriki sredi nekega gozda, kjer izvajajo strašne obrede in se povezujejo z zlobnimi duhovi, ki jim dajejo moč in vplivnost v svetu. Ker pa je na svetu tako veliko ljudi, so jih ti vplivneži hoteli nekaj odstraniti. To pa so naredili tako, da so Američani podtaknili Kitajcem virus, ki so ga dobili od duhov. Danes ga poznamo kot virus COVID-19. Ta virus bo vplival na našo in naslednje generacije bolj, kot si lahko predstavljamo. Ne bomo več tako socializirani in vedno bolj bomo zadržani. Virus nam je vsem gotovo pokvaril številne načrte. Uničiti oziroma zaustaviti nam ga še ni uspelo, saj še naprej povzroča boleznii in v nekaterih primerih tudi jemlje življenja ljudi.

Proti virusu pa obstaja samo ena rešitev in to smo ljudje sami. Ko se bomo združili v dobrem, se bo vse spremenilo na bolje in zlo bo spet padlo. Gotovo se ne bo več vrnilo, če bomo vsi držali skupaj, kajti to je edino pravo zdravilo proti slabemu.

Nace Kobal, 7. B

Anastasia, 9. B

NEPRIČAKOVAN OBISK VIRUSA

V daljnem kraju, tam daleč stran od Slovenije, so leta 2020 živeli velikani. Stanovali so visoko v gorah, kamor ljudje niso zahajali. Tam ni bilo vode, zato so se vsak dan spustili v dolino. Na robu jase je tekel potok. Iz njega so pili vsi prebivalci gozda, vendar za njih ni nikoli veliko ostalo. Velikani so bili večji in močnejši, zato se živali niso upale upirati. Tako so živele tudi vile.

Nekega dne so se velikani začeli spraševati, zakaj si sploh delijo vodo z prebivalci gozda, če jo imajo lahko samo zase. Tako so velikani izmenično začeli stražiti potok. Takrat pa je bilo vilam dovolj. Velikani so ponoči na straži zaspali. Vile so vedra napolnile z vodo, jih skrile globoko v gozd, kamor velikani niso mogli, saj so bila drevesa tam tesno skupaj in je bilo za njih preozko. Tako so vile cel gozd preskrbele z vodo. Ko so velikani ugotovili, da jim vile kradejo vodo, so bili zelo jezni. Tako je bilo med vilami in velikani vedno več nasprotij. Vsak dan so se pri potoku prepirali zaradi ene ali druge stvari.

Čez teden dni pa je imel bog potoka njihovega pričkanja zadosti. Ustvaril je neviden zid točno na polovici potoka. Ena stran je bila za vile, druga pa za velikane. Nihče ni mogel pristopiti na drugo stran potoka ali slišati koga z druge strani. Tako so si lahko velikani in vile pošiljali samo grde poglede. Pri potoku je tako spet zavladal mir, vendar ta vojna še zdaleč ni bila končana. Velikani so tuhtali, kako bi zagodli vilam, vendar niso prišli do nobene dobre ideje.

Med njimi je živel tudi velikan, ki je gojil zelo majhne živalce. Pred leti je srečal znanstvenika, ki sta se sprehajala po travniku. Tisti, ki je imel lonček, se je hvalil drugemu, da je odkril virus, ki je lahko zelo nevaren. Velikan seveda ni vedel, kaj pomeni beseda virus, vendar pa ga je zelo privlačila beseda nevarno. Znanstveniku je ukradel lonček in ga odšel pokazat drugim velikanom. Ti pa so se mu samo smejali, saj sami v lončku niso videli ničesar. Velikan ni obupal, verjel je, da so v lončku zelo nevarne in nevidne živalce. Tako se mu je nekega jutra utrnula ideja, da bi spustil svoje nevarne živalce na vile. Virusov, ki so nevidni, zid ne bo mogel ustaviti. Tako je tudi storil, a zgodilo se ni nič. Kljub temu je čakal. Drugi velikani so se mu smejali, a on še vseeno ni obupal. Čez teden dni pa so vile prišle k potoku zelo slabotne. Velikan se je zelo razveselil. Velikani so priredili slavje, ker so se maščevali vilam. Niso pa vedeli, da se je virus razširil. Tako se je razširil na živali, velikane in tudi na ljudi.

Velikani in vile so ugotovili, da obstajajo tudi večje težave, kot so, kdo bo kdaj pil iz potoka, kdo zganja preveč hrupa, koliko bo kdo spil in še pa še. Zaradi teh nesporazumov bo moral plačati cel svet.

Laura Robida, 7. B

PRIPOVEDKA O KORONAVIRUSU

Neko nedeljo se je v neki hiši prebujal dečko, ki je bil star trinajst let. Bilo je sončno jutro in dečko je hitro pozajtrkoval ter se odpravil ven. Zunaj se je potepal in se ob nekaj spotaknil. Ugotovil je, da se je spotaknil ob mošnjček, v katerem so bili zlatniki. Hitro ga je pobral in se skrivil v grm, da bi preveril, kaj je v mošnjčku. Videl je, kako so se v mošnjčku svetili zlatniki. Vendar ti zlatniki niso bili navadni zlatniki, bili so okuženi z nekim virusom, ki se zelo hitro širi in je nevaren. Dečko tega ni vedel, zato je mošnjo skrivil nekam blizu hiše, da mu je ne bi kdo vzela. Vzel je malo zlatnikov, ostale pa je pustil skrite za kasneje. Šel je v trgovino in si kupil veliko sladkarij. Ker se je dotikal zlatnikov, se je okužil s tem nevarnim virusom. Blagajničarka, ki ji je dal zlatnike za sladkarije, se je prav tako okužila, saj se je tudi ona dotikala zlatnikov.

Ko je deček prišel domov, si ni umil rok. Sčasoma se je dotaknil skoraj vseh stvari v hiši, poleg tega pa še mame, očeta, sestrice in brata. Tako so se okužili še oni, ki so nato okužili še svoje sodelavce v službi, sošolke in sošolce, ter učitelje in druge zaposlene v šolah. Kmalu je deček začel kašljati in za njim še vsa družina in vsi ostali, ki so se okužili. Imeli so vročino in morali so ostati doma ter počivati. Ko se je ta virus tako razširil, da je bil že skoraj po celem svetu, so znanstveniki in zdravniki odkrili, da je to koronavirus. Začeli so razvijati zdravila in večina šol, vrtcev in ostalih ustanov je bilo zaprtih. Druženja med ljudmi v velikem številu so bila prepovedana. Otroci in odrasli so morali ostati doma ter opravljati delo za šolo in službo na daljavo. Ta virus je povzročil veliko paniko med ljudmi.

Po zelo dolgem času trpljenja med ljudmi se je virus kar naenkrat nehal širiti in v enem tednu so bili vsi, ki so bili okuženi z virusom, ozdravljeni. Ljudje so mislili, da je virus izginil in da ga ne bo več nazaj. Vendar so se hudo motili. Virus je samo počival. Ko bodo ljudje najmanj pričakovali, bo virus spet prišel na plano in takrat bo še veliko huje.

Timon Kunstelj, 7. B

PRIPOVEDKA O KORONAVIRUSU

Zgodilo se je na Zemlji, modrem planetu. Trajalo je več stoletij. Ljudje so morje onesnaževali z odpadki, embalažami ter kemikalijami. Ljudje so Zevsa rotili, naj te ljudi kaznuje, a se vrhovni bog, bog neba, nevihte in sonca ni odzval.

Nekega dne pa je direktor največje komunale na svetu preklel Zevsa. Vsi bogovi so to slišali, vendar ga na Zevsov ukaz niso smeli kaznovati. Znova so minila desetletja in ljudje so še zmeraj onesnaževali planet. Ampak bogovi tega niso spregledali, le niso jih kaznovali. "Naj mati narava opravi svoje!" je govoril Zevs. In res je bilo tako. Nafta je zalila desetino morja, nato pa izhlapela. Vsak delček pare se je spremenil v virus z imenom COVID-19. Ljudje seveda niso ugotovili, da se virus razmnožuje zaradi količine odpadne nafte. Zato so brezskrbno nadaljevali z zlivanjem nafte v morje, s tem pa se je širil tudi virus.

Nafta še naprej onesnažuje morja ... in koronavirus se še naprej širi ...

Eva Subotić, 7. B

KAKO JE HARRY POTTER UNIČIL SKRIVNOSTNI VIRUS

Leta 2020 se je na Zemlji zgodil prelomen dogodek za človeštvo. Po svetu se je začela širiti nova bolezen, imenovana koronavirus. Znanstveniki so se trudili, da bi izdelali cepivo, a vse zaman.

Vse pa se je začelo takole: ljudje so bili vedno bolj zaposleni in so samo še brezglavo letali sem in tja. Niso imeli več nobenega časa drug za drugega in v tem času je bilo težko imeti celo nekaj prostih minut zase, zato se je dr. Einstein, poseben znanstvenik, odločil, da bo tej prezaposlenosti za nekaj časa naredil konec – sicer bo s človeštvom konec. Odločil se je, da bo po svetu razširil koronavirus. Vzel je nekaj stekleničk z virusom in jih prodajal ljudem kot zdravilo. Misli je namreč, da virus povzroča podobne znake kot navadna gripa in bodo tako ljudje zaradi njega morali za nekaj dni v posteljo in si tako lahko vsaj malo odpočili. A stvari so mu ušle izpod nadzora. Virus je na Kitajskem namreč nenadoma mutiral.

Bolezen pa se ni širila le na Kitajskem in tudi ne le po Aziji, ampak je prišla vse do Evrope, kjer je tudi najpogumnejšim pognala strah v kosti. Ljudje so umirali, bolezen pa se je še vedno širila. Števila okuženih se ni več dalo prešteti. Pisala se je zgodovina. Nobena sodobna bolezen še ni povzročila tolikšnega števila smrti.

Naenkrat pa ... se je po vsem svetu število okuženih neverjetno znižalo. Vsi so mislili, da se dogaja čudež in res se je, to pa je bil nihče drug kot sam Harry Potter. Vse je popravil s svojo čarobno močjo. Po svetu je letel na svoji metli in s svojo palčko uničil virus. Cel svet se je čudil, hkrati pa so mu bili tudi zelo hvaležni. Odslej so otroci še raje prebirali njegove knjige, angleška pisateljica pa je brž napisala naslednjo knjigo o svojem slavnem

junaku z naslovom Harry Potter in skrivnostni virus.

Škoda pa je bila še vedno neverjetno velika. V šolah se je znižalo povprečje in take gospodarske škode niso pomnili že kar nekaj stoletij. Upajmo, da je tudi nikoli več ne bodo.

Hana Radončič, 7. B

KORONAVIRUS IN POMOČ DOBRE VILE

Koronavirus je ime za virus, ki se je razvil na Kitajskem leta 2019. Prišel naj bi iz neke okužene mačke, ki ga je prenesla na ljudi in tedaj se je začel zelo hitro širiti kot kuga. Najprej je bilo okuženih le nekaj primerov, a virus se ni ustavil. Ljudje niso vedeli, da imajo virus, in so potovali po svetu ter z neprestanim kihanjem, kašljanjem in smrkanjem okužili prebivalce na različnih krajih, v Italiji, Nemčiji, Ameriki, Španiji ...

Nazadnje je virus prišel tudi v Slovenijo. Tu je bil ravno čas pomladi in vse je bilo normalno do neke usodne noči, ko je virus okužil prvega prebivalca. Ta se tega ni zavedal in prav kmalu okužil še veliko drugih ljudi. Po nekaj dneh je ugotovil, da se ga nekaj loteva in takoj odšel do zdravnika. Preiskave so pokazale, da je tudi on okužen s koronavirusom. Prvi znaki okužbe so bili smrkanje, nato prehlad, na koncu pa izjemna vročina okoli 41 stopinj. Ko je prišel ven, je videl

kup znanih obrazov, ki so tudi čakali na pregled. Bili so njegovi sosede iz bloka. Vedel je, da jih je on okužil, zato je hitro odšel domov, da bi zaspal in pozabil na vse, kar se je zgodilo.

Ko je ura odbila polnoč, pa je skozi njegovo okno priletela vila. Ker ga je motila svetloba, je moški vstal, in ko je zagledal vilo, je najprej mislil, da ima privide, a

niso bili. Vila je začutila njegove strahove in ga takoj pomirila.

Povedala mu je, da je dobra vila in da mu bo pomagala.

Vzela ga je s seboj v svojo hišico v gozdu in

mu povedala, kaj se v resnici dogaja. Moški je bil res zmeden in komaj je bil še buden, a vila mu je dala zdravilni kolač, ki je vseboval cedronske vanilije. Učinek cedronske vanilije je bil čaroben, kajti ta rastlina je takoj pomagala pri ozdravitvi. Nato se je moški zbudil in ugotovil, da so bile to samo sanje. Še vedno se je slabo počutil, a vročina mu je le padla na 37 stopinj. Ščasoma se je pozdravil, saj se je držal vseh navodil in bil kar nekaj časa v karanteni.

Če ne bomo ravnali po zgledu moškega v zgodbi, se lahko zgodi, da še nekaj časa ostanemo v izolaciji. Izgubili bomo stik z zunanjim svetom, postali bomo depresivni in živeli v nekem svojem svetu, ki smo si ga ustvarili za štirimi stenami.

Nik Ribnikar, 7. B

Z ZAABLJUBO NAD KORONAVIRUS

Bilo je leto 2019, ko je znanstvenik v Wuhanu ponesreči naredil virus. Delal je poskus na podganah, kako bi lahko postale

pametnejše. Pri tem je mnogo podgan poginilo, ena podgana pa mu je pobegnila.

Podgano so našli kmetje in jo prodali na tržnici v Wuhanu. Tako jo je nekdo pojedel in čez en teden postal bolan. K zdravniku ni hotel iti, ker je bilo to zanj preveč drago, zato je bolan nadaljeval svoj delovnik. Ker je kašljal, je s tem okužil veliko ljudi in oni druge ljudi in tako naprej. Tam so bili tudi turisti, ki so ravno odhajali domov. Koronavirus se je širil zelo hitro in kmalu prišel tudi v Slovenijo.

Sprva ni nihče mislil, da je to velik problem, vendar so primeri koronavirusa naraščali. Kmalu so zaprli šole in nekatere trgovine. Ljudje so morali biti doma. Vendar so ob sončnih dnevih kljub vsemu odšli ven, s čimer so širili koronavirus, saj je bil ta na vseh ograjah, kljukah, igralih ... Primeri okužb so naraščali po celem svetu, sploh pa v Italiji, kjer jim je koronavirus ušel iz rok. Vsak dan je bilo več obolelih in tudi zelo veliko mrtvih. Znanstveniki so ugotovili, da je koronavirus podoben gripi, samo veliko bolj nalezljiv. Po nekaj mesecih se je virus počasi umiril, bilo je vse manj smrtnih žrtev in šole so se spet odprle. Po enem letu pa je sledil drugi val koronavirusa. Tedaj je bilo še veliko več okuženih ljudi in tudi mnogo več smrtnih žrtev. Ljudje sploh niso smeli več iti ven, niti v trgovino ne, hrano pa so jim odslej dostavljali kar na dom.

V skrajnem obupu so ljudje za pomoč zaprosili bogove. Ti so jim svetovali, naj se zaobljubijo, da ne bodo nikoli več delali poskusov na živalih. Ljudje so to tudi storili in že naslednjega dne je nekemu znanstveniku povsem po naključju uspelo iznajti cepivo. Koronavirus se je končno umiril in ljudje se ga niso več bali, vsaj tisti ne, ki so bili cepljeni. Odtlej je bil samo še navadna bolezen, ki razsaja pozimi. Kdo ve, ali bodo ljudje zmogli držati svojo obljubo?

Marcel Hribar, 7. B

PESMI O KORONAVIRUSU

KORONA DIRKA

*Vsako jutro slabe volje se zbudim,
ker v šolo ne odhitim.
Mami za vratom mi že stoji,
češ, hitro se umij, in v kuhinjo odhiti.*

*V kuhinji se zajtrk že smeji,
a kaj ko silijo me vsi h 'komunikaciji'.
Ves svet nori: pohiti, tiskaj, delaj sproti...
Mami kuha, peče, da se kar kadi.*

*Popoldne delo malo se umiri,
hitro k moji Fany odhitim.
Fany teče gor in dol,
skače od veselja, da končno sem spet pri njej.*

*Sonček sije, jaz lovim D-vitamin
in s Fany na sprehod hitim.
Koronavirus me ne skrbi,
ker nič ne družim se z ljudmi.*

*Zvečer po Najinih mostovih
urno spat odhitim,
da mami s telefonom
me ne dobi.*

Ostanite zdravi.

Luka Gnjatović, 6. C

KARANTENA

*Karantena pri nas je doma.
Zaradi nje je prazna naša »Čopica«,
vsi učenci smo doma.*

*Šola pri nas je doma,
oči igra učitelja,
mami pa ravnateljca.*

*Zvonca pa ne slišimo,
ker je vedno hrup doma,
pa čeprav smo učenci sami doma.*

*Mi učenci pridni smo,
naloge delamo,
za računalnikom sedimo
in se smejimo.*

*Le učitelj vedno jezen je,
ker preveč nalog
ravnateljica mu daje.*

Ela Seferagić, 6. B

#OSTANI DOMA

*Dobro jutro, osama,
z mano doma boš ostala.
Kavč zdaj moja je družba,
izpraznit' hladilnik pa služba.*

*Rišemo, pišemo,
igramo se vsak dan,
a veliko bolje bi bilo,
če bi šli tudi malo ven.*

*Raje s prijatelji bi se družila,
kot pa v televizijo buljila.
Ekрани niso več zanimivi,
prijatelji so bolj atraktivni.*

Lorena Ilić, 6. B

KORONA VIRUS

*Koronavirus je virus,
ki ga ne dobiš kar tako.
Če ga nočeš dobiti,
se moraš paziti.*

*Če ga ne dobiš,
lahko svobodno živiš.
Če ga pa dobiš,
kot v zaporu živiš.*

*Narod zganja teater,
ker se boji za svojo mater.
Po celem mestu plakate obeša,
na njih pa piše #OSTANI DOMA.*

Dejan Punčec, 8. B

KORONA VIRUS

Korona virus ni dobra stvar,
ampak koroni to ni mar.
Učenci ne smejo biti v šoli,
pa korona hodi naokoli.

Koroni je vsak dober dan,
ona si ne misli, kako je nam,
zaprtim v stanovanju
in v mestu Kranju.

Mihajlo Kremenovič, 6. B

KORONA VIRUS

*Na žalost sem samo doma,
ker se moram učiti in sedeti.
Obiskov ni, ker je zunaj koronavirus
in ne morem ven oditi.*

*Skoraj cel dan sem na telefonu.
Mami govori, naj se učim,
ko pa pride v sobo,
jaz se delam, da spim.*

*Doma se imam dobro,
ker se samo zjutraj učim,
potem pa lahko cel dan
na telefonu igrice igram.*

Kristijan Travar, 6. B

KORONAVIRUS

Šola se zaprla je,
zdaj prek računalnika vse dela se.
V Sloveniji je epidemija,
na svetu pa kar že pandemija.

Koronavirus težava se glasi
to ne izgine en, dva, tri.
Ostati doma moramo,
da bolezen zaustavimo.

Če kašljaš, kihaš, smrkaš,
ali pa te vročina pesti,
pameten bodi
in ne hodi med ljudi.

Težav že dovolj imamo,
zato pazi na svojo staro mamo.

Hana Radončič, 7. B

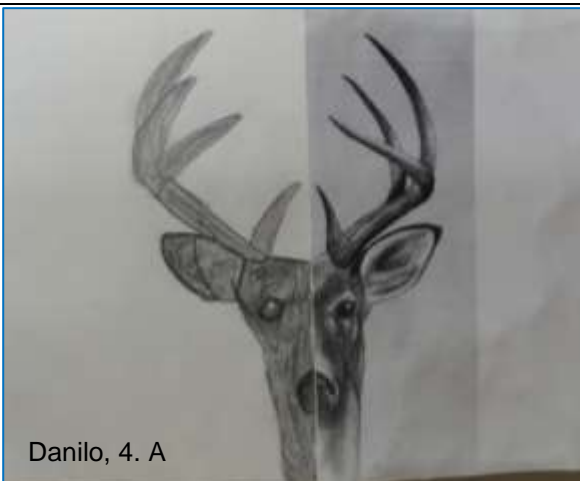
DOMA SMO

Že dolgo v šoli jaz nisem sedel,
od dela jaz sem prebledel.
Vsak dan ob desetih vstat'
in s šolo poklepetat'.

Dela imamo čez glavo vsi,
vendar to ne skrbi ljudi.
Zunaj se virus kotali,
zato notr' smo zaprti kot ž'vali.

Pa vendar se nam kar dobro godi,
pol dneva se v postelji preleži.
Nikamor ni treba, nikamor ne grem,
doma sem in mamine sendviče jem.

Erazem Klojčnik Zaplotnik, 9. A

Danilo, 4. A

KORONA DOMA

V karanteni sem že štirinajst dni,
v glavi se mi že vrti.
Raje bi bil v šoli,
a tega mi korona ne dovoli.
Doma na igricah visim,
ko vse za šolo naredim.

David Maletič, 7. B

ŠOLA NA DALJAVO

*Šola na daljavo
dela nam veliko zmešnjavo,
za ene pa malo,
saj naredijo vse za šalo.*

*Mislím, da utrujeni smo vsi,
tako učenci kot učitelji,
ker tudi njim ni lahko,
ko morajo nam narediti to in to.*

*Eni smo z glavo že na počitnicah,
drugi v norišnicah.
Če mislite, da je to to,
verjemite, da ni tako.*

*Težko delo je pred nami,
saj učiteljev in prijateljev ni z nami.*

*Ostanite doma, delajte naloge,
da se skupaj znebimo te nemarne nadloge.*

Uroš Brkić, 7. B

KARANTENA

Kako preživljam karanteno?
Rečem lahko le, dolgočasno,
saj okrog nas ni več glasno,
in tudi ker se počutim leno.

Šolo res močno pogrešam,
to sicer težko priznam,
vendar tudi učenje od doma ni zaman,
čeprav včasih nekatere stvari pomešam.

Komaj čakam, da gremo nazaj
in da bo vse tako kot prej,
ko smo se lahko družili brez mej,
in bo vse lepše kot sedaj.

Taja Dvanajščak, 8. B

MOJ DAN ŠOLANJA DOMA

Zjutraj izvemo,
kaj bo naše delo.
Matematika, slovenščina,
biologija in angleščina.
Rada imam predmete vse,
a najljubše mi računalništvo je.

Potlej na zajtrk odhitim
in si kosmiče naredim.
Ko jih pojem,
zobe umit si grem.

Do kosila se učim,
delam in vse naredim.
Za kosilo so jedi,
ki jih ati naredi.
Naša mami pa je v službi,
v koronavirusovi družbi.

Po kosilu brati grem,
da se poleže, kar pojem.
Ko preberem par strani,
se mi učiti spet mudi.

Medtem činčilici iz kletke oddrvita,
saj od mami vedno posladek dobita.
Ko večerjico pojem,
činčilam domek sčistit grem.

Zvečer si kak film ogledam
ali s knjigo v postelji posedam.
Nato hitro se umijem
in v sanje se zavijem.

Uma in Lora Černe Klofutar, 8. B in 4. B

OH, TA VIRUS

Korona korona, hvala ti,
ker zaradi tebe zdaj šole ni.
Korona korona, kaj nam delaš ti?
Mi uživamo, bolni pa umirajo.

Od doma je veliko lažje se učiti,
zdaj grem se gibat in spotiti,
vam pa veliko sreče želim
in upam, da za korono ne zbolim.

Amin Šmrković, 9. B

VIRUS NOVEGA SVETA

Ves svet v strahu trepetaja,
zajela nas je pandemija koronavirusa.
Zbolelo je na tisoče ljudi,
veliko smrtnih žrtev ji sledi.

Kot da ustavil se je čas,
ki iz dneva v dan nas poduča,
da z masko, rokavicami
po novem se živi.

Zdaj med ljudmi razdalje so nastale
in druženja več ni,
vsak po svoji poti
v naravi se sprosti.

V tem času računalniki in telefon
so naša edina povezava,
odkar vsi otroci ostali smo doma,
za našo skupno varnost
zdaj šola je doma.

Pogrešam vse, ki jih poznam,
saj zdaj ne vidim jih vsak dan.
Iz dneva v dan močno si res želim,
da pride čas, ko zopet se s prijatelji dobim,
da jih objamem prav močno,
ker mi brez njih bilo je res težko.

Lana Marija Prosen, 8. B

KORONA

*Vpraša ena šola majhna:
»Kje so zdaj moji učenci?
Hodnikom mojim manjkajo
tisti majhni genijalci.«*

*In šolski zvonec se ne sliši,
vsak dan bolj se daleč zdi,
»Pohitite, dolgčas mi je,
ko vas čakam v tišini!«*

*Dolgčas nam je zdaj doma
in muči nas tisti prizor,
da namesto v učitelja
gledamo v televizijo vsak odmor.*

*Ocene se bodo uprle,
ker jih ni na papirju,
dajte že, virusi,
pustite nas vse na miru!*

*Pa da znova čez hodnike
naša srečna družba leta,
a do takrat učitelji, učiteljice:
»Pozdravljeni prek interneta!«*

Savo Šmitran, 7. B

Laura, 5. B

ADIJO, KORONA

Korona je prišla,
zaprla nas doma,
zdaj se je bojimo
in raje v sobi sedimo.

Za šolo se učimo,
učitelji nam težijo,
glave nas bolijo,
počitnice bodo šle mimo.

Vsi bi radi nazaj prišli,
se spet družili s prijatelji,
ocen ne bi dobili,
raje bi se jim izognili.

Sara Zlatanova, 8. B

KORONA

Prve dni prav lepo je bilo,
saj v šolo ni se mi mudilo.
Spala do poznih sem ur
in si nisem nakopala neopravičenih ur.

S šolo pogosto sem zavlačevala,
saj v sebi sem še sanjala.
Čeprav bedela sem do pozno,
da bi kaj naredila za šolo, nisem vstala prepozno.

Zdaj šola je na spletu,
ker korona vlada realnemu svetu.

Ministrstvo za šolstvo je določilo,
da vaje za valetu nam bo prekinilo.

Ker korone še ni konec,
nas še en čas ne bo budil šolski zvonec.

Budilka nas zjutraj ne bo še budila
in zato v šolo ne bom zamudila.

Vsem učencem je lepo,
le devetošolcem malo je slabo.
Kaj s srednjo bom naredila,
če nas je pa korona povozila?

Korona, ti si za to kriva,
da z vpisi v srednjo šolo bom zamudila.
Čeprav vpisnico sem že oddala,
še kmalu ne bom prestopila srednješolskega praga.

Šola v poletje se nam bo zavlekla
in s tem nas korona je opekla.
Čeprav veseli smo, da ni šole,
nam je to povzročilo veliko škode.

To zaenkrat od mene bo vse.
V zdravju in z nasmehom
vas lepo pozdravljam,
Naja iz devetega B.

Naja Milašinović, 9. B

KARANTENA

Že dolgih 14 dni
doma 24 ur preživim,
nič kaj zabavno ni
v karanteni biti toliko dni.

Ko zmanjka stvari,
ki bi jih počel,
delaš karkoli,
da mine čas,
pa če to pomeni,
da moraš s sestrico peti naglas.

Higiena ključnega pomena je,
zato le hitro vsi razkužimo roke,
da ta virus čim prej gre!

Očistim sobo,
pospravim klet,
in lej, ura je že 5 čez 5!

Za šolo naredim
vse, kar je potrebno,
malo popazim sestrico poredno,
s staršema rečem besedo ali dve,
čaka me še sesanje,
potem pa lov na sladke sanje!

Prijateljice pogrešam ful,
ampak vem, da bo tako vse kul.
Bliža se moj rojstni dan,
do takrat bo že vse okej,
da proslavimo čim prej!

Zdravja vsem vam želim,
zdaj pa roke razkužit hitim.
Se vidimo kmalu spet v šoli,
pa še en lep pozdrav od mojega psa Oli!

Allisa Pelko, 8. A

Marina, 5. C

KO SI V KARANTENI

Biti doma je dolgočasno.
Vse je zelo počasno.
Vlečejo se dnevi, ure in minute.
Še dobro, da doma ni sorojencev, drugače bi že
letele klofute.

Dopoldne za šolo narediš,
nato pa dolgčas podiš.
Kakšno knjigo prebereš,
potem pa dober film izbereš.

S telefonom se kratkočasiš, da se je že krepko
segrel,
in takrat se vprašaš: kako to, da še ni pregorel?!
Spomniš se: kaj pa svež zrak?!
Pa sneg pada in ne prideš čez prag.

Nenadoma ti pride na misel:
kmalu imam rojstni dan!
A obraz ni vesel, ampak je kisel –
pa saj bo odpovedan!

Anuša Kristan, 9. A

PESEM O KORONI

*Koronavirus res ni fajn,
doma ostajamo vsak dan.
Takšen imamo mi zdaj plan,
zato raje doma ostan'.*

*Korona nam je vzela
lepe šolske dni,
večino folka
do dvanajstih spi.*

*Šolamo se zdaj doma,
ker šolo so zaprli nam.
Znanja zdaj imamo manj,
ker učitelje so vzeli nam.*

*Nič več se ne družimo,
vsak zase čas preživljamo,
po stikih in družbi hrepenimo,
se klica preko Skypa veselimo.*

Patricija Mohorič, 8. A

PREMAGALI BOMO VIRUS

*V mesto prišel je nov virus,
nastradal je moj sinus.
Ko kdo kihne, to je res velik gnus,
razkužujmo si roke, to pa je en plus.*

*Upam, da mi uspe ta rima,
toaletnega papirja skoraj noben več nima,
zunaj zelo mrzla je zima,
zdaj moram delati doma, to ni več prima.*

*Na srečo sem vesel in zdrav,
hodim v gozd in tako je tudi prav.
Nosite maske in ostanite doma,
preden vas napade astma.*

*V Italiji se dogaja prava drama,
a mi nismo kot oni, mi imamo pojma.
Vau, kako treniraš,
dobra ti je forma!*

Amir Lulič, 9. B

PESEM

Zaradi korone šola se končuje,
šele zdaj izvemo, da nam bo huje.
Preveč nalog za vsak predmet dobimo,
da jih naredimo, vsak dan se potimo.

Učitelji poskušajo z mejlom nam sledit',
koliko nalog smo pripravljene naredit'.
Upam, da se šola čim prej vrne,
saj imamo še vedno obveze nujne.

“Ostani doma, bodi frajer ali frajerka!”
To so sporočila razrednika Tratnika.
Seveda da učitelji nam le najboljše želijo,
upajo, da njihovi učenci zakonov ne kršijo.

Naj še za zadnjo kitico nekaj napišem,
naloge pri fiziki samo prepisem.
Koroni mi smo se grdi zdeli.
Pejt, prosim, stran, mi bi valetu imeli!

Filip Obradović, 9. B

OH, TA VIRUS

Vsak dan meni isti je,
budilka več ne zbujaja me,
šolske klopi so kar obstale,
upam, da bodo čim prej zopet stale.

Šolski zvonec ne zvoni,
nikomur se nikamor ne mudi.
Prijatelje pogrešam zelo,
le koliko ta virus trajal bo?

Zjutraj zelo dolgo spim,
kasneje pospravim, pomijem in zložim.
Šola preko interneta dobra je,
a kaj, ko kdaj preveč je je.

Doma je vedno bolj dolgočasno
in ta karantena mineva prepočasno,
čas kar nikamor ne hiti,
oh, ti virus, kam se titako mudi?

Anastasia Vučenović, 9. B

KARANTENA

"Zadnje leto osnovne šole,
najlepše, najboljše, najlažje."
Starejši me s tem tolaži,
ampak ni mi prav vseč tole.

Zdaj čepim doma v sobi,
ničesar nimam za početi.
Plesati? Risati? Leteti?
Žalostno se zdi v tej težki dobi.

Ne morem puncam zdaj težiti,
ne morem s fanti se igrati,
tamale s hodnika pregnati,
pamet učiteljem soliti.

Zaprta med štirimi stenami
kot ptica v kletki, prav res!
Naj se že konča ta stres,
da ne bomo več tako sami.

Polina Vodnik, 9. B

KORONA

Prišli so tisti dnevi,
ko smo mislili, da zabavno bo,
vendar ni tako,
ker nas učitelji vsako jutro v slabo voljo spravijo.

Dela imamo toliko,
kolikor je težkih ponedeljkov v letu.
Vendar za nagrado
smo pa celo popoldne na spletu.

Hočemo, nočemo, tako pač je,
dokler korona končno svojih vrat ne zapre!

Edina dobrota teh počitnic pa je,
da lahko smo delovni in produktivni,

če že čez leto bolj nismo bili.

Nia Pretnar, 9. A

KORONA MALI OGLASI

V ČASU KARANTENE JE MARIKAJ OBSTALO, ZAGOTOVO PA NI OBSTALA PRODAJA STVARI PREK SPLETA. NAŠI UČENCI SO VES ČAS POUKA NA DALJAVO VESELO PRODAJALI, MENJALI IN PODARJALI ... IN TO MARIKAJ.

Menjam večkrat razkuženo sestrico za razkuženega sošolca, da bova lahko na naši terasi in travi igrala nogomet.

Avtor oglasa: luka.caka@gmail.com

Luka Gnjatović, 6. C

Prodajam steklenico svežega zraka, zajetega v neoporečni gorenjski pokrajini, kjer še ni zaslediti koronavirusa. Cena steklenice je 10 evrov, v kolikor prinese kupec svojo steklenico, pa 9 evrov.

Avtor oglasa: stekleniczraka@gmail.com

Tian Zalar Krfojec, 6. B

Prodajam koronavirus, svežo pošiljko iz Kitajske, z ogromno bacili in veliko količino originalne korone. Glede cepiva se pozanimajte pri Donaldu Trumpu.

Avtor oglasa:
originalna.korona@gmail.com

Lorena Ilič, 6. B

#RESITEMEPREDUČENJEM

Prodajam svoje šolske potrebščine, ker se mi ne da več učiti. To so sicer zelo (ne)urejeni zvezki, ki pa jih lahko kupite samo za 45 €.

Avtor oglasa: lena.lenoba.si@gmail.com

Matija Bačić, 6. A

Prodajam šolo na daljavo, cena 100 €, zelo uporabna, vsebuje kar 12 predmetov. Ne izgubi živcev, če ti bo dolgčas, saj si jo sam kupil. Zaradi trenutnih razmer ti bo pošiljko dostavil poštar. Za dodatne informacije je spodaj moja telefonska številka. Cena je res malo visoka, zato ob nakupu prejmeš čisto novi 100 % korona popust. OSTANI DOMA!

354 865 123

Avtor oglasa: pazi.nase@gmail.com

Tara Krčmar, 6. B

Podarim kašelj učenca, veliko virusa vključeno, 20 evrov za kašelj + dodatnih 10 evrov za kašelj z vključenim kihom.

Avtor oglasa: koronavirus.prodajalec@gmail.com

Nik Mohinski, 6. B

Menjam koronavirus in učenje na daljavo za običajen pouk v šoli. Dodatek: maska + razkužilo.

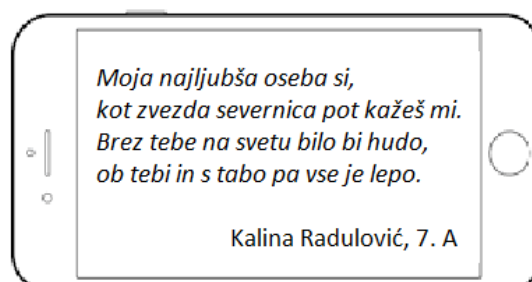
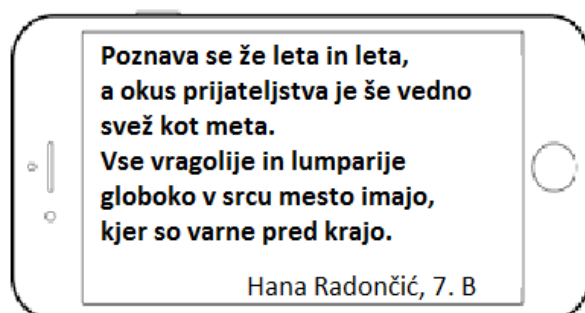
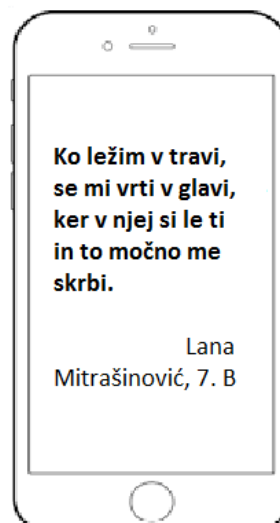
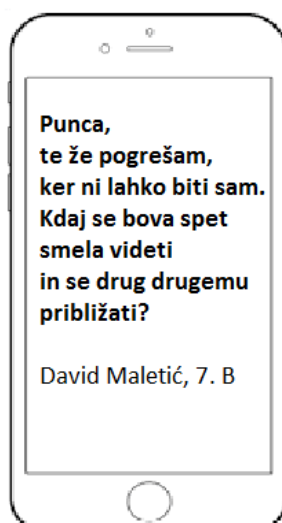
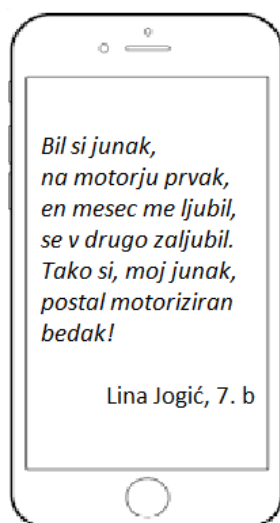
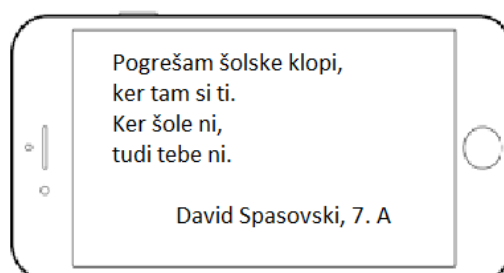
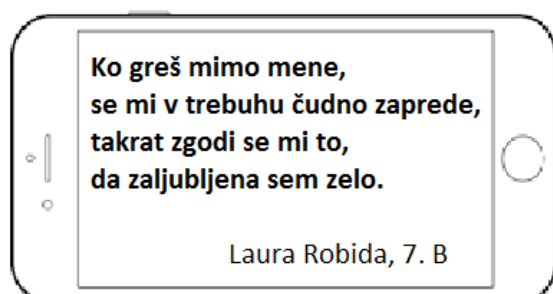
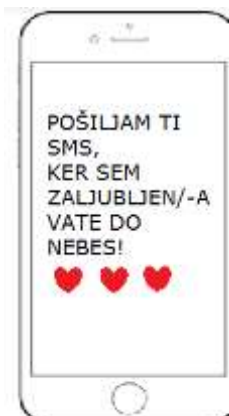
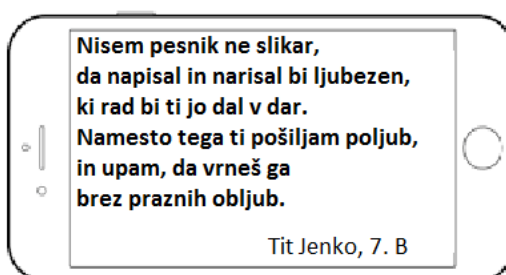
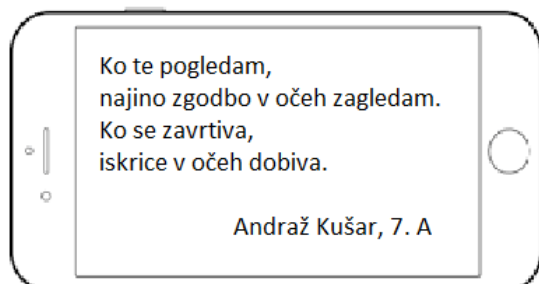
Avtor oglasa: korona.učenje@gmail.com

Ela Seferagić, 6. B

KORONA LJUBEZENSKI IN PRIJATELJSKI SMS-I

UČENCI NAŠE ŠOLE SO SI V ČASU POUKA NA DALJAVO PRI OHRANJANJU LJUBEZENSKIH IN PRIJATELJSKIH ZVEZ POMAGALI NA VSE MOGOČE NAČINE. VČASIH SE JIM JE IZPISAL TUDI KAK LEP SMS, KI JE SIMPATIJI ALI PRIJATELJU ZAGOTOVO POLEPŠAL DAN ...

SMS-PESEM

*Ko te ni ob meni,
se minute spremenijo v ure,
ko pa si z menoj,
se čas ustavi.*

*Pred mesecem dni
je bilo vse normalno,
a sedaj se mi zdi,
kot da čas stoji.*

*Za mano so časi
težkih in še težjih dni,
a ko bom spet s teboj,
vse to bo za menoj.*

Timon Kunstelj, 7. B

Sara, 5. C

SMS-PESEM

*Ti ljubezen mojega srca si bila,
dokler korona ni prišla.
Vzela nama je družjenje,
prav vse, kot da vojna je.*

*Če kdo to pred tem rekel bi mi,
rekel bi: Ne laži, ti lažnivec si!
Kdo bi si mislil, da to zgodilo se bo,
gotovo so temačni čarovniki začarali nam vse to.*

*Pa naj se vrnem na bistveno,
ko govorim o tebi tako lepo.
Lepa si, čudovita, prav tako,
kot bi te risala Leonardo in di Caprio.*

Uroš Brkić, 7. B

Luka, 5. C

ORFEJ

*Zapel je Orfej,
slišalo se je »ej«,
vse do gora,
kjer je Atena rapala.*

*Hera to slišala je,
osupla zakričala »Ne, ne, ne,«
Atena, ne zaljubi se,
vsak moški ti enkrat stre srce.*

Aleksandra Pavlič Atlagič, 7. B